

Forslag

til

Lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

Fremsat den 18. april 1958 af *kirkeministeren*.

I. del.

Almindelige bestemmelser.

§ 1.

Enhver tjenestemand i folkekirken er pligtig at underkaste sig de forandringer i hans tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, som måtte blive bestemt, uden at det er fornødent, at noget dertil sigtende forbehold er optaget i hans kaldsbrev eller ansættelsesbrev. I øvrigt finder de i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd § 3 indeholdte regler anvendelse på de efter nærværende lov lønnede tjenestemænd.

§ 2.

Stk. 1. Biskopper, domprovster, provster og faste præster samt stiftskasserere ud nævnes og afskediges af kongen.

Stk. 2. De øvrige tjenestemænd ansættes og afskediges af kirkeministeren.

§ 3.

Stk. 1. Tjenestemænd, som ikke har kongelig udnævnelse kan til enhver tid med 3 måneders varsel forlange sig afskediget af tjenesten.

Stk. 2. Der tilkommer enhver tjenestemand, der afskediges uden ansøgning, et varsel på 3 måneder. Hvis afskedigelsen er begrundet i noget af de i § 9 nævnte forhold, kan afskedigelse dog ske med kortere varsel sanr uden varsel; det samme gælder, hvis øllegning ikke er indgivet rettidig i det i § 30, stk. 2, nævnte tilfælde.

Stk. 3. Forinden en tjenestemand afskediges uden ansøgning, og uden at afskedigelsen skyldes sygdom, skal der gives såvel

vedkommende forhandlingsberettigede tjenestemandso rganisation som tjenestemanden selv adgang til at udtale sig i sagen. Såfremt forhør ved provsteretten eller i henhold til § 17 i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd er afholdt, skal der dog ikke indhentes yderligere udtalelse.

Stk. 4. Enhver der afskediges uden ansøgning har ret til efter derom fremsat begæring at få skriftlig oplysning om afskedigelsesgrunden.

§ 4.

En tjenestemand, der efter at være afskediget genansættes, kan få tidligere tjenestetid medtaget til beregning af pension, såfremt hans udtræden af tjenesten skete på grund af sygdom eller anden ham utilregnelig årsag eller for at overgå til en stilling, der i henhold til de gældende regler kan medtages ved beregningen af hans tjenesteadler. Sker udtrædelse af anden ham tilregnelig årsag, kan tidligere tjeneste alene medregnes efter særlig hjemmel, dog at genansættelse senest ved det fyldte 40. år af en efter eget ønske afskediget tjenestemand giver ham ret til medtagelse af den tidligere erhvervede pensionsalder.

§ 5.

Kirkeministeren bemyndiges til at træffe bestemmelse om, i hvilket omfang de i § 13, stk. 5 og 6 i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd indeholdte regler om følgerne af langvarig eller gen-

tagen sygemelding og om særligt lønningsfradrag som følge af utilfredsstillende helbredsattest kan gøres anvendelige på de efter nærværende lov lønnede tjenestemænd.

§ 6.

Stk. 1. En præst er til enhver tid pligtig at gøre midlertidig tjeneste i et andet præsteembede i stedet for eller i forbindelse med sit eget embede inden for samme eller et tilstødende provsti.

Stk. 2. For sådan tjeneste kan kirkeministeren tilstå præsten et funktionsvederlag. Dette vederlag kan højst andrage en tredjedel af den lønning, som præsten i vedkommende tidsrum ville opnå ved udnævnelse i den stilling, i hvilken konstitution er sket. Honoraret, der udbetales for det antal dage, tjenesten er udøvet, fastsættes af kirkeministeren efter indstilling af biskoppen. Endvidere ydes der en passende befordringsgodtgørelse, der fastsættes under hensyn til de særlige forhold. Udgifter til attestblanketter o. lign. samt til leje, opvarmning og rengøring af konfirmandstue kan godtgøres efter regning eller, hvor forholdene særligt taler derfor, med et af kirkeministeren fastsat beløb.

Stk. 3. En til andet embede forflyttet præst vedbliver at have forpligtelse til at betjene sit tidligere embede indtil 14 dage, før han tiltræder sit nye embede, medmindre der ved orlov tilstås ham en længere frist, i hvilket tilfælde embedets betjening ordnes efter foranstående regler.

Stk. 4. Honorarer m. m. for betjening af et embede under ledighed udredes af præstelønningskassen og fællesfonden i forhold til, hvad hver af dem udreder af embedets løn efter det sidste af stiftsøvrigheden godkendte overslag for præstelønningskassen. Den under ledigheden besparede del af præstens løn af hjemmemidlerne forbliver i præstelønningskassen og kan anvendes til hjælp til istandsættelse af præstegården eller til nedsættelse af de til præstelønningskassen lignede beløb. Hvor der af særlige grunde af ministeriet bevilges en præst orlov med oppebærelse af embedets fulde løn, udredes vederlaget til embedets betjening under orloven af fællesfonden. I sygdomstilfælde udredes betalingen af fællesfonden. Såfremt sygdommens varighed ikke udgør en måned,

betales der dog kun befordringsgodtgørelse som foran angivet.

Stk. 5. For embeder, hvis beliggenhed vanskeliggør betjening ved nabopræster, såsom navnlig økald, kan det af kirkeministeren fastsættes, at præsten ved forflyttelse skal blive i embedet indtil eftermandens tiltrædelse, dog ikke ud over 6 måneder, efter hvilken tid biskoppen træffer bestemmelse om embedets betjening på anden måde.

Stk. 6. En provst er til enhver tid pligtig at gøre midlertidig tjeneste i en anden provstestilling i forbindelse med sit eget embede. For sådan tjeneste kan der tilstås den fungerende provst et vederlag, der fastsættes af kirkeministeren i hvert enkelt tilfælde til et beløb, der dog ikke kan overstige det tillæg, som i henhold til § 45 er knyttet til den provstestilling, hvori den pågældende gør midlertidig tjeneste, beregnet for det tidsrum, hvori funktionen varer. Det tilsvarende gælder, hvor en præst midlertidig fungerer som provst.

Stk. 7. Den, som uden at være tjenestemand konstitueres i en tjenestemandstilling, får efter kirkeministerens bestemmelse et vederlag, der højst kan udgøre nettobegyndelseslønnen i den pågældende stilling.

§ 7.

Stk. 1. De i henhold til nærværende lov lønnede tjenestemænd oppebærer lønning under fraværelse fra tjenesten i anledning af militære indkaldelser efter de i § 14 i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd indeholdte regler.

Stk. 2. Reglerne i nærværende paragraf kan efter kirkeministerens bestemmelse bringes til anvendelse på hjælpepræster og aspiranter til tjenestemandstillinger.

§ 8.

Kirkeministeren træffer bestemmelse om, i hvilket omfang de i §§ 15 og 16 i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd indeholdte særlige regler for kvindelige tjenestemænd kan bringes til anvendelse på kvindelige tjenestemænd, der lønnes efter nærværende lov.

§ 9.

Stk. 1. Når en tjenestemand anholdes som mistænkt eller tiltales for en forbry-

F. t. l. om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

delse, så vel som når han har pådraget sig grundet mistanke om et forhold, der betager ham den tillid, som bestridelsen af tjenestestillingen kræver, eller han har gjort sig skyldig i en handling, som gør det betænkeligt vedblivende at lade ham bestride sin tjenestegerning, suspenderes han, indtil endelig afgørelse er truffet i sagen. Den pågældende myndighed skal dog i hvert sådant tilfælde, så vidt det står til samme, foranledige, at sagens afslutning mest muligt fremskyndes. Suspension finder endvidere sted, såfremt en tjenestemand, hvem der er overdraget midler til selvstændig forvaltning, erklæres fallit, i hvilket tilfælde suspensionen vedvarer, indtil bobehandlingen er sluttet. Suspensionen foretages af kirkeministeren; dog kan stedlige myndigheder foreløbig sætte tjenestemanden fra tjeneste, indtil kirkeministerens afgørelse, der uopholdelig skal indhentes, foreligger.

Stk. 2. Under suspensionen oppebæres kun $\frac{2}{3}$ af lønningen og af alle almindelige og særlige tillæg, men intet af de med stillingen forbundne uvisse indtægter. Reduktionen af lønnen sker fra suspensionsdagen, dog således at tilbagebetaling af allerede forfalden løn ikke finder sted, for så vidt tjenestemanden ikke genindsættes i tjenesten. Ophæves suspensionen derimod, uden at afskedigelse finder sted, foretages der den 1. i den efter ophævelsen påfølgende måned en endelig regulering af lønnen i forhold til suspensionsperiodens varighed.

Stk. 3. Såfremt sagen, der i medfør af stk. 1, 1. punktum, har medført suspension, fører til afskedigelse, sker der ingen efterbetaling af den tilbageholdte del af lønnen med alle almindelige og særlige tillæg. Slutter sagen derimod med bøde, irrettesættelse eller advarsel, ydes der ligesom i de tilfælde, hvor sagen sluttet uden påtale, efterbetaling af den tilbageholdte del, dog ikke for den tid, i hvilken tjenestemanden eventuelt ved sit forhold under sagen selv har bevirket dennes forhaling; såfremt forholdene i særlig grad taler derfor, kan der desuden ydes hel eller delvis efterbetaling af mistede honorarer og uvisse indtægter. Bestemmelsen om efterbetaling træffes af kirkeministeren samtidig med sagens afslutning. Såfremt suspensionen skyldes anholdelse eller tiltale for en forbrydelse, hvori vedkommende

findes skyldig, finder efterbetaling ikke sted; der træffes i sådanne tilfælde inden 3 måneder efter domsafsigelsens bestemmelse om, hvorvidt den pågældende skal afskediges.

§ 10.

Stk. 1. En præst, mod hvem disciplinær undersøgelse er indledet, har ret til, når den foreløbige undersøgelse er endt, at forlange undersøgelsen henvist til provsteretten, jfr. herved bestemmelsen i lov om rettens pleje § 21, stk. 4. Den pågældende er berettiget til at møde med forsvarer ved retten. Såfremt han ikke selv antager en forsvarer, træffer retten bestemmelse om, hvorvidt en sådan skal beskikkes.

Stk. 2. Såfremt det må antages, at sagen slutter med afskedigelse, skal der gives vedkommende forhandlingsberettigede organisation meddelelse om sagens stilling, således at der kan gives en repræsentant for organisationen lejlighed til en mundtlig drøftelse af sagen, forinden endelig afgørelse træffes.

Stk. 3. Tilsvarende gælder andre tjenestemænd for så vidt deres tjenstlige forhold efter de hidtil gældende regler kan tages op til undersøgelse ved en provsteret. I andre tilfælde bringes reglerne i § 17 i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd til anvendelse i deres helhed.

§ 11.

Som disciplinær straf for tjenstlig forseelse vil der kunne anvendes advarsel eller irrettesættelse, bøde, der dog ikke må overstige $\frac{1}{2}$ måneds løn, eller afskedigelse. Bøde over 10 kr. vil, hvis der ikke foreligger en uforbeholden skriftlig tilståelse, i hvilken tjenestemanden vedgår de faktiske momenter i det påsigtede forhold, og erkender sig skyldig i en tjenesteforseelse, ikke kunne anvendes, forinden sagen har været undersøgt ved provsteret, eller forhør er afholdt i henhold til lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd § 17. Afskedigelse for de i nærværende lovs § 9 nævnte forhold eller i øvrigt som straf for tjenesteforseelse kan, når forholdet ikke er fastslået ved dom, aldrig finde sted uden efter forhør enten ved provsteretten eller efter reglerne i § 17 i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. I kendte bøder kan indeholdes i lønnen.

§ 12.

Stk. 1. En tjenestemand kan ikke for domstolene indbringe andre af tjenestemandsforsholdet opstående pekuniære krav end sådanne, der hidrører fra lovbestemmelser om lønning, pension eller ventepenge.

Stk. 2. For at kunne rejse en sag over for domstolene må den pågældende have gjort skriftlig indsigelse over for vedkommende myndighed inden 6 måneder efter beløbets udbetaling eller nægtelse af udbetaling og udtaget stævning inden 6 måneder efter modtagelsen af kirkeministeriets svar, der skal foreligge senest 3 måneder efter, at den skriftlige indsigelse er rejst over for vedkommende myndighed. Disse frister gælder dog ikke for så vidt sagen angår pensionsspørgsmål.

Stk. 3. Sådanne sager kan ikke rejses i anledning af ansættelse af hjemmeindtægternes værdi.

Stk. 4. Såfremt der sker for stor udbetaling til tjenestemænd, pensionister eller sådanne efterladte — være sig egentlig lønning, særlige tillæg, honorar, ventepenge, pensioner, efterindtægt, særlige ydelser m. v. — kan det for meget udbetalte beløb kun kræves tilbagebetalt, når krav derom rejses over for den pågældende inden 15 måneder efter udbetalingen; denne frist gælder dog ikke, når og så længe den urigtige udbetaling skyldes fejlagtige eller manglende oplysninger fra den pågældendes side.

§ 13.

Når en tjenestemand beskyldes for uretskaffenhed i tjenestegerningen, eller der fremsættes ærerørige beskyldninger mod ham, kan kirkeministeren pålægge ham at fralægge sig beskyldningen ved dom. Dette gælder også den, der er konstitueret i en tjenestestilling. Såfremt forholdene taler derfor, kan kirkeministeren efter forhandling med finansministeren bestemme, at der af statskassen ydes tjenestemanden hel eller delvis godtgørelse af eventuelle udgifter ved retssagen.

§ 14.

Stk. 1. Såfremt der i et sogn mellem præst og menighed gennem en årrække har bestået en dybtgående uoverensstemmelse, som betyder en væsentlig hindring for det kirkelige livs trivsel det pågældende sted, kan der efter indstilling fra provst og biskop

meddeles den pågældende præst afsked, således at der tillægges ham først ventepenge og derefter pension efter de herom gældende regler.

Stk. 2. En efter stk. 1 afskediget præst er berettiget til at søge andet embede, herunder tillige de i menighedsrådslovens § 36 omhandlede embeder, uanset om han i øvrigt opfylder de i denne lovbestemmelse fastsatte særlige betingelser.

§ 15.

Stk. 1. Præsterne har ret til at danne organisationer, som kan træde i forhandling med kirkeministeriet om ethvert spørgsmål af tjenstlig eller økonomisk art vedrørende hele standen eller enkeltmand inden for samme, herunder om enkeltmands udnævnelse og afskedigelse.

Stk. 2. Så længe der efter de oplysninger, der foreligger for kirkeministeriet, består en organisation eller et forbund af organisationer, som giver adgang til alle i folkekirken ansatte præster uden undtagelse, som ikke giver adgang til andre end forhenværende eller nuværende ansatte, og som følger sådanne regler ved valg, at der sikres mindretallene en passende repræsentation under forhandlingerne med ministeriet, anerkendes denne organisation eller dette forbund, for så vidt den eller det overvejende repræsenterer de ansatte præster, som indehaver af forhandlingsretten.

Stk. 3. Tilsvarende forhandlingsret kan tilstås en fællesorganisation af tjenestemandsansatte kirkebetjente (kirkefunktionærer) under forudsætning af, at følgende betingelser er opfyldt:

Organisationen må

- a) give adgang til alle de som kirkebetjente (kirkefunktionærer) ansatte tjenestemænd og aspiranter samt pensionerede tjenestemænd,
- b) ikke give adgang til andre,
- c) følge sådanne regler ved valg, at der sikres de forskellige hovedgrupper en passende repræsentation ved forhandlinger med ministeriet,
- d) overvejende repræsentere de ansatte,
- e) ikke give stemmeret i tjenestemandsanliggender, der omfattes af forhandlingsretten, til andre end tjenestemænd og aspiranter.

Stk. 4. Kirkeministeren kan til enhver tid forlange, at de anerkendte organisationer ved indsendelse af de nødvendige oplysninger godtgør deres ret til vedvarende at nyde anerkendelse. Sådanne oplysninger skal altid indsendes, når der foretages principielle ændringer i de for pågældende organisation gældende love.

Stk. 5. Til de anerkendte organisationer afgives til drøftelse forslag til ændringer i love og andre bestemmelser af almindelig karakter, som vil medføre forandringer i bestående lønningsregler, de ansattes personlige retlige stilling i folkekirken o. lign. tjenstlige økonomiske forhold, derimod ikke forhold, der alene angår enkeltmand.

Stk. 6. Forhandlinger kan føres mundtlig eller skriftligt. De nærmere regler fastsættes af kirkeministeren.

Stk. 7. Den almindelige ret, som enhver forening eller enkeltmand har til at henvende sig til styrelsen, berøres ikke af disse regler.

§ 16.

Stk. 1. Når nye lønningslove træder i kraft, bortfalder ethvert krav, der støttes på ældre om de pågældende vederlag givne love og lignende bestemmelser.

Stk. 2. Personlige tillæg bortfalder ganske eller delvis ved opnåelse af alderstillæg eller højere lønning enten i henhold til nye lønningslove eller ved overgangen til højere lønnet stilling. Kirkeministeren er bemyndiget til at dispensere fra denne regel, for så vidt det personlige tillæg er tilstået i henhold til § 48, stk. 4 og 5.

§ 17.

Stk. 1. Lønninger, faste årlige honorarer og pensioner m. v. udbetales månedlig og forud ved hver måneds begyndelse, dog således, at dersom udbetalingsdagen falder på en helligdag, skal udbetalingen finde sted på den sidste søgnedag i den foregående måned. Søgnedage, på hvilke det udbetalende kontor er lukket i henhold til lov, anordning eller ministeriel bekendtgørelse, sidestilles i denne henseende med helligdage. Dødsfald eller afskedigelse, efter at sådan udbetaling har fundet sted, men før månedens udløb, giver ikke noget krav på tilbagebetaling af det for den efterfølgende måned forudbetalte beløb. Hvis efterindtægt

oppebæres, vil beløbet dog være at udligne i efterindtægten.

Stk. 2. Dødsfald eller afgang i den måned, for hvilken udbetaling har fundet sted, medfører ikke tilbagebetaling af nogen del af det forud oppebærte månedsbeløb.

Stk. 3. Ved udregning af det månedlige beløb for de enkelte lønningsdele eller af andre faste månedlige ydelser såvel som fradrag i lønning eller pension forhøjes brøkdele af øre til hel øre.

§ 18.

Stk. 1. Ved udnævnelsen regnes lønningen, hvis vedkommende ikke allerede ved udnævnelsen er ansat i folkekirkens eller statens tjeneste, fra den 1. i pågældende måned, dersom stillingen er tiltrådt før den 15., i modsat fald fra den 15. Forflyttes en tjenestemand, og det i ansættelsesbrevet er angivet, at udnævnelsen skal gælde fra en bestemt dato, regnes lønningen i den nye stilling fra denne dato. I andre tilfælde regnes lønningen fra den 1. i den pågældende måned, såfremt udnævnelsen foreligger denne dag, ellers fra den 1. i den påfølgende måned.

Stk. 2. Udbetaling af egenpension eller ventepenge tager sin begyndelse fra udløbet af det tidsrum, for hvilket udbetaling af løn har fundet sted; såfremt den pågældende imidlertid ved afskedigelsen ikke oppebærer lønning, tager ovennævnte udbetaling sin begyndelse fra afskedigelsen. Enkepension og børnepension kommer til udbetaling, når det tidsrum er udløbet, for hvilket der er udbetalt efterindtægt, eller, hvis sådan ikke er udbetalt, fra dagen efter den sidste dag, for hvilken der er udbetalt lønning, ventepenge eller pension til tjenestemanden.

Stk. 3. Ved en tjenestemands 25, 40 og 50 års tjenestejubilæum ydes der gratiale efter nærmere af kirkeministeren fastsatte regler.

§ 19.

Stk. 1. Tjenestemænd kan under særlige og påtrængende omstændigheder med kirkeministerens godkendelse opnå et forskud på indtil $\frac{1}{2}$ års pensionsgivende løn, dog højst 6 000 kr. uden sikkerhedsstillelse. I rente betales ved udgangen af hvert års juni og december måned 2 pct. af det på vedkommende tidspunkt resterende beløb. Forskuddet afdrages senest i løbet af 6 år med

lige store månedlige afdrag. Det er en betingelse for at opnå et sådant forskud, jfr. dog stk. 4, at andrageren har været fast ansat i tjenestemandstilling i mindst et år. Dog kan der i ganske særlige tilfælde gøres undtagelse fra denne regel. Den, der har fået et lønningsforskud, kan normalt ikke få noget nyt forskud før 2 år efter, at det ældre er tilbagebetalt. Renter og afdrag, der i forbindelse med eventuelle forskrivninger ikke må overstige den i § 20 nævnte grænse på $\frac{1}{8}$, indeholdes i lønningen.

Stk. 2. Til præster udredes lønningsforskud af statskassen. Til kirkebetjente (kirkefunktionærer) udredes lønningsforskud af den kasse, hvoraf den pågældendes lønning udbetales. For så vidt angår indeholdte renter og afdrag vedrørende lønningsforskud til præster foretager stiftsøvrigheden afregning med statskassen.

Stk. 3. Renter og afdrag kan tillige indeholdes i den tjenestemanden eller hans efterlevende enke tillagte pension. Såfremt en tjenestemand er afgået ved døden som følge af tilskadekomst under tjenestens udførelse, bortfalder dog ved udløbet af efterindtægtsperioden enkens pligt til at tilbagebetale resterende forskudsbeløb. Dersom forholdene i særlig grad taler derfor kan enken helt eller delvis fritages for tilbagebetaling af restgælden. Afskediges tjenestemanden uden pension, eller dør han uden at efterlade sig enke, der har ret til pension, er restgælden uanset de fastsatte afdragsvilkår forfalden til betaling.

Stk. 4. Når en præst ved sin første udnævnelse overtager den med embedet forbundne avling, kan lønningsforskud ydes af samme størrelse og på samme betingelser som i stk. 1 fastsat.

Stk. 5. Med hensyn til de ved denne lovs ikrafttræden bevilgede forskud forholdes efter de hidtil gældende bestemmelser.

§ 20.

Stk. 1. Tjenestemænd kan efter nærmere af kirkeministeren fastsatte regler give forskrivninger på deres løn, men sådanne forskrivninger har alene retskraft, når de gives til lånefond eller pengeinstitutter, som af ministeren er anerkendt som berettigede til at modtage dem, og de må i forbindelse med eventuelle renter og afdrag på lønningsforskud, jfr. § 19, stk. 1, ikke indeholde

forpligtelse til afdrag af mere end $\frac{1}{8}$ af de lønningsbeløb, som ved lånets stiftelse udbetales til tjenestemanden. For så vidt angår de ved en tjenestemand's fratræden til udbetaling forfaldne pensionsbidrag, jfr. § 30 i nærværende lov sammenholdt med § 50, stk. 3, 1. punktum i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd, vil forskrivning kunne gives på højst $\frac{1}{8}$ af beløbet.

Stk. 2. Tilsvarende regler gælder med hensyn til forskrivninger på efterindtægt, ventepenge og pension.

Stk. 3. Med hensyn til de ved denne lovs ikrafttræden gældende forskrivninger forholdes efter de hidtil gældende regler.

§ 21.

Bortset fra de i § 20 nævnte forskrivninger kan endnu ikke udbetalt lønning, efterindtægt, ventepenge eller pension ikke bortgives, sælges eller pantsættes. Tilsvarende gælder de ved en tjenestemand's fratrædelse til udbetaling forfaldne pensionsbidrag, jfr. § 50, stk. 3, 1. pkt., i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. Med hensyn til udlæg og arrest i de nævnte ydelser gælder reglerne i lov om rettens pleje §§ 513 og 614.

§ 22.

Kirkeministeren kan afkræve enhver tjenestemand, hvem der er tillagt et årligt beløb i godtgørelse for kontorhold, specificerede oplysninger om de kontorudgifter, som han i et givet tidsrum har haft.

§ 23.

Stk. 1. En tjenestemand kan kun have beskæftigelse uden for sin virksomhed i folkekirkens tjeneste, for så vidt og i det omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde udførelse af hans pligter som tjenestemand og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid.

Stk. 2. Tjenestemanden skal skriftlig gøre anmeldelse for kirkeministeren, inden han kan

- a) påbegynde en forretnings- eller erhvervs- virksomhed;
- b) overtage en uden for folkekirkens tjeneste liggende beskæftigelse, der ikke er af midlertidig karakter, og hvortil der er knyttet vederlag;

c) indtræde i en bestyrelse eller et repræsentantskab for et selskab af erhvervs-mæssig karakter.

Stk. 3. For så vidt kirkeministeren skønner, at det vil stride mod de i denne paragrafs stk. 1 nævnte hensyn, at tjenestemanden overtager den anmeldte beskæftigelse, meddeles det ham inden 4 uger efter, at anmeldelse er indgået, at det er ham forbudt at overtage posten.

Stk. 4. Skulle det vise sig, efter at beskæftigelsen er overtaget, enten at de omstændigheder, som har været afgørende for sagens bedømmelse, ændres væsentligt, eller at der allerede ved overtagelsen forelå omstændigheder, som, hvis de havde været oplyst, ville have medført et forbud, kan kirkeministeren på et hvilket som helst tidspunkt pålægge tjenestemanden, at han skal frigøre sig for beskæftigelsen.

§ 24.

Stk. 1. Tjenestemænd er pligtige at modtage borgerlige og kommunale ombud efter lovgivningens almindelige regler. Dog kan en efter denne lov lønnet tjenestemand af kirkeministeren efter ansøgning fritages for overtagelse af et ombud, når det skønnes nødvendigt af hensyn til tjenestens forsvarlige udførelse.

Stk. 2. Kirkeministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for, i hvilket omfang eventuelle udgifter til tjenestens udførelse under en tjenstemands fraværelse som følge af et borgerligt eller kommunalt ombud kan afholdes af de kirkelige midler.

§ 25.

Stk. 1. Ingen tjenestemand kan, så længe han står i folkekirkens tjeneste, få anden titel eller rang end den, som hans tjenestestilling medfører, eller som er knyttet til en ham af kongen tildelt ordensdekoration eller hofcharge.

Stk. 2. Rangskat svares ikke for den med en tjenestestilling forbundne rang.

§ 26.

Præster og kirkebetjente må ikke modtage vederlag for embedshandlinger, der udføres for beboere inden for pastoratets eller i købstæder og landkommuner med flere pastorater inden for den pågældende kommunes grænser. Heller ikke må vederlag

modtages for embedshandlinger, der udføres for medlemmer af folkekirken, som uden at have bopæl i pastoratet eller kommunen har en særlig tilknytning til vedkommende sogn. Herom fastsættes nærmere regler af kirkeministeren.

§ 27.

Stk. 1. Attester efter kirkebogen ud over den første betales med et af kirkeministeren fastsat gebyr, såfremt afgiftsfrihed ikke er særlig hjemlet ved lov eller i henhold til ministeriets bestemmelse. Betalingen tilfalder vedkommende præst uden for embedets lønning. Attester, der udstedes til offentlige myndigheder efter disses begæring, udfærdiges dog altid uden betaling.

Stk. 2. Den første, vederlagsfri attest tilsendes de pågældende, for så vidt den ikke udleveres dem umiddelbart efter den kirkelige handling.

§ 28.

Stk. 1. Forflyttes en efter denne lov lønnet tjenestemand efter ansøgning til andet opholdssted, kan der tilstås ham godtgørelse af befodringsudgifter for egen person og husstand samt af dokumenterede fragtudgifter til jernbanetransport (eventuelt skibstransport) af bohavet. Herudover kan der til bestridelse af de øvrige med bohavets flytning forbundne udgifter til gifte mandlige tjenestemænd, jfr. § 99, stk. 1 i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd, ydes et beløb, der til enhver tid fastsættes af kirkeministeren i overensstemmelse med de for statstjenestemænd gældende regler som en procentdel af den af tjenestemanden umiddelbart før forflyttelsen oppebårne årlige lønning med tillæg af det for det tidligere og det nye opholdssted fastsatte årlige stedtillæg. Tilsvarende gælder andre tjenestemænd, såfremt de pågældende har hjemmeværende børn under 18 år eller er over 40 år — for gifte kvindelige tjenestemænd, jfr. dog nedenfor. Såfremt tjenestemandens rimelige flytteudgifter ikke herved kan dækkes, kan efter kirkeministerens nærmere bestemmelse udgifterne til bohavets flytning godtgøres efter regning. Til tjenestemænd, der ikke opfylder betingelserne for at opnå den forannævnte procentgodtgørelse, ydes på tilsvarende måde godtgørelse efter regning, idet gifte kvindelige tjenestemænd dog altid vil kunne opnå

halv procentgodtgørelse. Til gifte kvindelige tjenestemænd ydes de samlede godtgørelser kun med halvdelen. Ved beregningen af de omhandlede godtgørelser, bortset fra befordringsudgifter for egen person og husstand, vil der være at fradrage $\frac{1}{5}$. Såfremt flytteudgiften står i misforhold til tjenestemandens løn, bør befordringsgodtgørelsen nedsættes. Disse regler gælder også ved forflytninger samtidig med en tjenestemand's tilbagekomst fra militærtjeneste, eller efter at han har været på ventepenge. Det nævnte fradrag foretages dog ikke for gifte tjenestemænd, der forflyttes samtidig med hjemsendelsen fra pligtig militærtjeneste.

Stk. 2. Endvidere kan der tilstås godtgørelse for eventuelt huslejetab, dog ikke over 20 pct. af lønningen for vedkommende tidsrum, eller for udgifter foranlediget ved dobbelt husførelse, dog i alt ikke over 20 pct. af et års lønning. Godtgørelsen for huslejetab beregnes altid, som om lejemålet var indgået med sædvanligt opsigelsesvarsel, selv om lejemålet er indgået for længere tidsrum. Kirkeministeren er dog bemyndiget til i særlige tilfælde at foretage afvigelser fra disse begrænsninger.

Stk. 3. Sker forflyttelsen uansøgt, kan der ydes godtgørelse efter reglerne i stk. 1, dog uden fradrag. Endvidere kan der ud over de i stk. 1 omhandlede ydelser til gifte mandlige tjenestemænd samt til andre tjenestemænd, såfremt de sidstnævnte har hjemmeværende børn under 18 år — for gifte kvindelige tjenestemænd, jfr. dog nedenfor — tilstås en godtgørelse på 2 pct. af den umiddelbart før forflyttelsen oppebårne årlige lønning. Til andre tjenestemænd, herunder gifte kvindelige tjenestemænd, kan der tilstås en godtgørelse på 1 pct. af det omhandlede lønningsbeløb, jfr. dog stk. 4. Godtgørelse ydes ikke til ugifte under 25 år. Bestemmelsen i stk. 5 kommer ikke til anvendelse i de i nærværende stykke omtalte tilfælde.

Stk. 4. Er samlevende ægtefæller begge tjenestemænd, kan disse kun oppebære halvdelen af den i stk. 1 omhandlede godtgørelse, beregnet efter den højeste lønning, og der kan ikke tilstås dem godtgørelse for dobbelt husførelse. Den i stk. 3, jfr. stk. 6, hjemlede godtgørelse kan de tilsammen kun oppebære med 2, henholdsvis 6 pct. af den højstlønnedes lønning. Samgifte tjeneste-

mænd kan ikke oppebære godtgørelse for dobbelt husførelse.

Stk. 5. Flyttegodtgørelse vil ikke kunne tilstås, hvis der er forløbet mindre end 3 år siden den sidste med flyttegodtgørelse forbundne forflyttelse. Kirkeministeren er dog bemyndiget til i særlige tilfælde at foretage afvigelser fra denne begrænsning.

Stk. 6. Såfremt en tjenestemand, uden at forflyttelse foreligger, må indflytte i eller udflytte af en anvist tjenestebolig, kan der tilstås ham en godtgørelse i overensstemmelse med foranstående regler. For så vidt ind- eller udflytningen er beordret, kommer bestemmelsen i stk. 5 ikke til anvendelse, og den i stk. 3, 2. og 3. punktum, omhandlede procentgodtgørelse vil kunne ydes med 6 pct. og 3 pct. i stedet for henholdsvis 2 og 1 pct. Til ugifte tjenestemænd under 25 år kan der i de her omhandlede tilfælde ydes en godtgørelse på 1 pct.

Stk. 7. Når en tjenestemand ved sin afgang med pension (ventepenge) eller enken efter en tjenestemand ved dennes død skal fraflytte en tjenestebolig, kan der ydes en godtgørelse, svarende til 35 pct. af det årlige boligbidrag.

Stk. 8. Efter tilsvarende regler som foran anført kan der ydes flyttegodtgørelse til de af ministeriet beskikkede midlertidige hjælpepræster og i tilfælde af udnævnelse til tjenestemand'sstilling i folkekirken endvidere til valgmenighedspræster, aspiranter og præster, der i længere tid har været konstitueret i fast stilling i folkekirken, samt til præster, der overgår til fast embede i folkekirken fra tjenestemand'sstilling i staten, folkeskolen eller Københavns kommunes skolevæsen. Der kan endvidere, hvor forholdene skønnes at tale for det, ydes flyttegodtgørelse i et omfang, som nærmere bestemmes af kirkeministeren i hvert enkelt tilfælde ved overgang fra stilling i en fri kirkelig institution af den i § 47, stk. 4, omhandlede art til et fast præsteembede i folkekirken.

Stk. 9. Ligeledes kan der efter kirkeministerens bestemmelse i hvert enkelt tilfælde ydes flyttegodtgørelse til heldagsbeskæftigede kirkebetjente (kirkefunktionærer), der efter længere tids ansættelse i fast honorarlønnet stilling overgår til tjenestemand'sstilling.

Stk. 10. Udgifter til flyttegodtgørelse til

kirkebetjente (kirkefunktionærer) i overensstemmelse med foranstående regler vil være at afholde af den kirkelige kasse, der

skal udrede lønning til vedkommende kirkebetjent (kirkefunktionær), efter at forflyttelsen har fundet sted.

2. del.

Lønningsbestemmelser m. m.

Kapitel 1.

Efterindtægt og pension m. m.

§ 29.

Der tilkommer de efter denne lov lønnede tjenestemænds efterladte efterindtægt i overensstemmelse med de for statens tjenestemænd gældende regler.

§ 30.

Stk. 1. De efter denne lov lønnede tjenestemænd er berettigede til pension for sig selv og for deres enker samt til børnepension efter de for statens tjenestemænd gældende regler.

Stk. 2. En tjenestemand er forpligtet til at søge sin afsked fra udgangen af den måned, hvori han fylder 70 år. Berettiget til at erholde afsked med pension er tjenestemanden, når han er fyldt 67 år. Ansøgning om afsked skal være indgivet senest 3 måneder inden udløbet af den måned, hvori tjenestemanden fylder 70 år, og samme varsel skal gives ved ansøgning om afsked på grund af alder før dette tidspunkt.

§ 31.

Overgår en kirkebetjent (kirkefunktionær) fra en pensionsgivende stilling ved en kirke til tilsvarende stilling andetsteds, overføres de i den pågældendes lønning indeholdte pensionsbidrag uden renter til den kirkelige kasse, hvoraf kirkebetjenten (kirkefunktionæren) fremtidig lønnes, jfr. § 50, stk. 5 i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

§ 32.

Stk. 1. Hvor forholdene taler derfor, kan der, når en kirkebetjent eller en anden ved kirken ansat funktionær, der ikke er pensionsberettiget, afgår fra sin stilling eller dør, af kirkeministeren efter indhentet erklæring fra menighedsrådet, provstiudvalget og overtilsynet tillægges ham og hans even-

tuelle enke og børn et årligt beløb efter de for ydelse af understøttelse til løst ansat personale i statens tjeneste til enhver tid gældende regler, jfr. dog stk. 4.

Stk. 2. Ved en sådan kirkebetjents (kirkefunktionærs) død kan der ligeledes efter indhentet erklæring fra menighedsrådet, provstiudvalget og overtilsynet tillægges hans enke og børn efterindtægt.

Stk. 3. Til kirkegårdsarbejdere og andre løst ansatte funktionærer, der uden at oppebære fast årligt honorar har varig beskæftigelse ved en kirke eller kirkegård, kan der ydes årlige beløb efter de i stk. 1 nævnte regler.

Stk. 4. Ved fastsættelse af det i stk. 1 nævnte beløb til kirkebetjente (kirkefunktionærer), der får reduceret pension af et lærerembede, fordi deres timetal har været nedsat af hensyn til deres kirkelige tjeneste, og til disses enker skal der tages hensyn til, at de ikke, når dette beløb lægges til deres pension, får mindre, end de ville have fået af lærerembedet, hvis de havde haft fuldt timetal.

Stk. 5. Hvor forholdene taler derfor, kan kirkeministeren efter indstilling fra menighedsrådet og med tilslutning fra vedkommende kirkebetjent (kirkefunktionær) tillade, at den pågældende kirkelige kasse udreder bidrag til udgifterne ved opretholdelse af en i et anerkendt forsikrings-selskab tegnet pensionsforsikring eller ved en på anden betryggende måde sikret adgang til pension eller undersøttelse til en kirkebetjent (kirkefunktionær), der ikke er pensionsberettiget, eller dennes efterladte. Det er dog en betingelse, at den pågældende udelukkende har beskæftigelse ved kirken eller i alt væsentligt er henvist til den indtægt, han oppebærer for sin virksomhed ved kirken. Bidraget fra de kirkelige midler må ikke overstige det beløb, der ydes af kirkebetjenten (kirkefunktionæren) selv, og kan ikke ydes til en ordning, der sikrer en ydelse;

som er større end den, der kunne tilstås kirkebetjenten (kirkefunktionæren) ved dennes afgang ved det fyldte 70. år efter de i stk. 1 nævnte regler med det indhold, de har på det tidspunkt, da pensionsordningen oprettes, ligesom ordningen ikke må give den pågældende en gunstigere stilling i pensionsmæssig henseende end den, en tjenestemand i statens tjeneste under tilsvarende forhold kunne forvente opnået.

Stk. 6. Til imødegåelse af udgifter til eventuelle pensioner og andre efterlydelser, der måtte blive bevilget efter de herom gældende regler til afgåede kirkebetjente m. fl., kan der med kirkeministerens samtykke finde oplæg sted, ligesom det kan tillades et menighedsråd ved tegning af forsikring i et anerkendt forsikringsselskab at lette den økonomiske byrde ved sådanne udgifter.

§ 33.

Stk. 1. Teologiske kandidater og præster, som er ansat i følgende kirkelige institutioner:

- a. Det københavnske kirkefond,
- b. Dansk kirke i udlandet,
- c. Dansk sømandsmission i fremmede havne,
- d. Indenlandsk sømandsmission,
- e. De grundtvigske valg- og frimenigheder,
- f. Den danske diakonissestiftelse,
- g. Diakonissehuset Skt. Lukas stiftelsen,
- h. Kolonien Filadelfia,

får med de nedenfor angivne begrænsninger ved fastsættelsen af deres pensionsalder i tilfælde af overgang til et med pensionsret forbundet embede i folkekirken den anciennitet medregnet, de har som medlemmer af en til vedkommende institution knyttet statsunderstøttet pensionskasse under forudsætning af, at vedkommende pensionskasse er godkendt af kirkeministeriet i heromhandlede henseende, og at de pågældendes tjenestetid inden for vedkommende institution helt eller delvis medregnes ved fastsættelsen af deres tjenestealder i henseende til lønning i folkekirken.

Stk. 2. Foranstående regler kan med kirkeministerens godkendelse helt eller delvis bringes til anvendelse ved overgang til embede i folkekirken fra en stilling som lærer i staten, folkeskolen eller Københavns kommunale skolevæsen eller under en anden institution, hvor stillingen har været forbundet med medlemskab i en statsunder-

støttet pensionskasse (pensionsordning), når denne virksomhed helt eller delvis medregnes ved fastsættelse af tjenestealder i henseende til lønning i folkekirken.

Stk. 3. Tjenestealderen i henseende til pension fastsættes under hensyn til reglen i § 54, stk. 2, i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd, jfr. nærværende lovs § 30, stk. 1, og anciennitetsmedregningen er i øvrigt betinget af, at der fra vedkommende pensionskasse til folkekirkens midler overføres et beløb, der indtil videre fastsættes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Finder omvendt overgang sted fra embede som præst i folkekirken til en af de af pensionskassen omfattede institutioner, overføres tilsvarende beløb fra folkekirkens midler til den nævnte pensionskasse under forudsætning af, at den overgåede tjenestemands pensionsgivende tjenestetid i folkekirken medregnes ved fastsættelse af hans pensionsalder. Kirkeministeren afgør, hvilken pensionsgivende lønning, fastsat i overensstemmelse med principperne for den hidtidige aflønning, der vil være at lægge til grund for tjenestetid efter 1. april 1958.

Stk. 5. Foranstående regel kan med kirkeministerens godkendelse helt eller delvis bringes til anvendelse ved overgang fra embede i folkekirken til en stilling som lærer i staten, folkeskolen eller Københavns kommunale skolevæsen eller som lærer under en anden institution, hvor stillingen er forbundet med medlemskab i en statsunderstøttet og af finansministeriet i heromhandlede henseende godkendt pensionskasse (pensionsordning).

Kapitel 2.

Fælles lønningsbestemmelser m. m.

§ 34.

De i nærværende lov omhandlede tjenestemandsgupper og tjenestemænd henføres til følgende lønningsklasser:

1. lønningsklasse:
Lønning 10 440 kr. årlig, stigende efter 2 år til 10 860 kr. og derefter hvert 2. år med 240 kr. indtil 12 780 kr.
2. lønningsklasse:
Lønning 10 740 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 300 kr. indtil 12 240 kr. og derefter hvert 2. år med 420 kr. indtil 13 920 kr.

3. lønningsklasse:

Lønning 11 220 kr. årligt, stigende hvert 2. år med 540 kr. indtil 15 000 kr.

4. lønningsklasse:

Lønning 13 680 kr. årlig, stigende hvert 2. år med 600 kr. indtil 16 080 kr.

5. lønningsklasse:

Lønning 11 340 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 960 kr. indtil 16 140 kr.

6. lønningsklasse:

Lønning 12 780 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 1 080 kr., indtil 18 180 kr.

7. lønningsklasse:

Lønning 14 940 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 1 080 kr. indtil 18 180 kr.

8. lønningsklasse:

Lønning 17 820 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 1 440 kr. indtil 20 700 kr.

9. lønningsklasse:

Lønning 19 800 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 1 380 kr. indtil 23 940 kr.

10. lønningsklasse:

Lønning 18 900 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 2 400 kr. indtil 26 100 kr.

11. lønningsklasse:

Lønning 21 300 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 2 400 kr. indtil 26 100 kr.

12. lønningsklasse:

Lønning 15 000 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 1 500 kr. indtil 27 000 kr.

13. lønningsklasse:

Lønning 21 600 kr. årlig, stigende hvert 3. år med 2 100 kr. indtil 30 000 kr.

14. lønningsklasse:

Lønning 36 000 kr. årlig, stigende efter 3 år til 39 000 kr.

15. lønningsklasse:

Lønning 42 600 kr. årlig.

§ 35.

Stk. 1. De i henhold til nærværende lov fastsatte lønninger, pensioner og ventepenge samt bestillingstillæg og faste honorarer reguleres efter de i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd i kapitel 5 indeholdte regler.

Stk. 2. Der tilkommer de efter nærværende lov lønnede tjenestemænd stedtillæg i overensstemmelse med de for statens tjenestemænd gældende regler.

131 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

§ 36.

Stk. 1. For en tjenestemand, hvem der tildeles tjenestebolig med eller uden have, skal der i lønnen fradrages et boligbidrag, der fastsættes under hensyn til boligens størrelse, alder, kvalitet og udstyr. De nærmere regler om bidragets fastsættelse udfærdiges af kirkeministeren efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet og efter stedfunden forhandling med den pågældende forhandlingsberettigede organisation af tjenestemænd. Ændringer i bidragets størrelse kan gennemføres efter regler, der på tilsvarende måde fastsættes af kirkeministeren. Der kan i enkelte tilfælde med lønningsrådets tilslutning dispenseres fra de fastsatte satser, når særlige forhold måtte gøre en lejenedsættelse rimelig.

Stk. 2. En tjenestemand er forpligtet til at bebo den ham overdragne tjenestebolig.

§ 37.

Stk. 1. Til anskaffelse af embedsdragt ydes der et tilskud i forhold til en af kirkeministeren fastsat anskaffelsessum. Kirkeministeren fastsætter tilskuddets størrelse og brugsterminen. Tilskuddet udredes af fællesfonden.

Stk. 2. Såfremt menighedsrådet stiller krav om, at en funktionær under tjenesten bærer særlig tjenestedragt, kan der af kirkens kasse ydes et tilskud efter de i stk. 1 nævnte regler.

Kapitel 3.

Biskopper og præster.

§ 38.

Stk. 1. Biskopper henføres til 15. lønningsklasse.

Stk. 2. Der tillægges biskoppen over Københavns stift et bestillingstillæg på 1 200 kr. årlig.

Stk. 3. I repræsentationstillæg tillægges der biskoppen over Københavns stift 9 000 kr., de øvrige biskopper 7 500 kr. årlig.

§ 39.

Stk. 1. Domprovster og Holmens provst henføres til 14. lønningsklasse.

Stk. 2. I repræsentationstillæg tillægges der domprovsterne 2 100 kr. årlig.

§ 40.

Stk. 1. Af de faste præstestillinger henføres indtil 110 stillinger til 13. lønningsklasse, medens resten af de faste præstestillinger henføres til 12. lønningsklasse.

Stk. 2. Indordningen i 13. lønningsklasse foretages af kirkeministeren under hensyntagen til stillingernes omfang og betydning.

Stk. 3. Ved oprettelsen af nye præstestillinger fastsætter kirkeministeren, hvilken af de i stk. 1 omtalte lønningsklasser stillingen skal henføres til.

§ 41.

For så vidt angår sognepræster, til hvis stilling, der er knyttet virksomhed som lærer i folkeskolen, betragtes halvdelen af den del af den pensionsgivende lønning, der ikke dækkes gennem tilskud af statskassen, jfr. § 73, som lærerløn, der udredes efter de i lønningslov for folkeskolens lærere fastsatte regler.

§ 42.

Stk. 1. Hjælpepræster, som på grund af arbejdets omfang, sygdomstilfælde eller andre særlige forhold af ministeriet ansættes midlertidigt til hjælp ved betjening af et fast embede eller en menighed, kan der tillægges et honorar på indtil 6 300 kr. årlig.

Stk. 2. Hvis der i et stift opstår trang til et kirkeligt arbejde, der berører flere sogne, kan der efter indstilling fra mindst to menighedsråd i området og efter anbefaling af biskoppen ansættes en hjælpepræst til varetagelse af denne opgave. Der tillægges den pågældende honorar som fastsat i stk. 1. Kirkeministeren kan, hvor forholdene særligt taler derfor, fastsætte et højere honorar.

Stk. 3. Udgifterne vedrørende de af ministeriet beskikkede hjælpepræster udredes af fællesfonden.

§ 43.

Stk. 1. Præsterne på Færøerne oppebærer ud over den normerede lønning i opholdstillæg 1 500 kr. årlig.

Stk. 2. I udrustningshjælp ydes der 400 kr. ved den første oprejse til Færøerne.

Stk. 3. Der tilstås præsterne fri rejse for dem selv og deres husstand til og fra Færøerne og flyttegodtgørelse i tilfælde af ansættelse, afskedigelse og forflyttelse. End-

videre kan der tilstås præsterne med familie fri rejse til og fra Færøerne en gang hvert 3. år efter kirkeministerens nærmere bestemmelse.

§ 44.

Der tillægges præsterne ved de særlige menigheder for døve et bestillingstillæg på 600 kr. årlig.

§ 45.

Stk. 1. Provster — bortset fra de i § 39 nævnte — oppebærer et pensionsgivende tillæg på 4 800 kr. eller 3 900 kr. årlig. Fordelingen foretages af kirkeministeriet efter provstiernes størrelse, således at der bliver lige mange stillinger i hver klasse.

Stk. 2. Provsternes udgifter til anskaffelse af protokoller, papir til tjenstlige skrivelser m. v. godtgøres efter regning.

Stk. 3. Til delvis dækning af provsternes løntillæg indbetaler hver kirke et årligt beløb, der fastsættes til 60 kr. pr. påbegyndt 1 000 indbyggere i sognet (kirke-distriktet), dog ikke over 360 kr. Indbetalingen erlægges i København og på Frederiksberg til kirkeministeriet og i den øvrige del af landet til stiftsøvrigheden inden 31. marts og gælder for året fra den foregående 1. april. Første indbetaling efter nærværende lov erlægges kun med $\frac{3}{4}$ af det fastsatte beløb og gælder for tiden fra 1. juli 1958, idet de hidtil gældende regler bringes i anvendelse indtil dette tidspunkt. Ved beregningen af bidraget fra kirkerne lægges den inden årets begyndelse af det statistiske departement senest offentliggjorte almindelige folketælling til grund. Dersom der i sognet findes kirker, hvortil der ikke er henlagt noget selvstændigt distrikt, eller dersom folketallet for et distrikt vanskeligt kan opgøres, fastsætter kirkeministeriet, hvorledes afgiften skal fordeles.

Stk. 4. Provsternes løntillæg udbetales med $\frac{1}{12}$ månedlig forud.

§ 46.

Stk. 1. Indtægt af enkesæde, der ifølge den for enkesædet oprettede fundats tilfalder præsten, når der ikke er enke på kaldet, tillægges præsten uden for lønningen.

Stk. 2. Udbytte af legater, der er tillagt et præsteembede, samt vederlag, der er tillagt et præsteembede for særlige hverv, som er overdraget præsten, tilkommer ligeledes præsten uden for lønningen, medmindre det af de bestemmelser, hvorved disse indtægter

er tillagt embedet, fremgår, at det oprindelig har været meningen, at indtægten skulle indgå blandt embedets ordinære indtægter, f. eks. for at muliggøre embedets oprettelse, eller det pågældende hverv efter embedets ordning er forbundet med dette som en fast bestanddel.

§ 47.

Stk. 1. Når en præsts tjenstealder skal fastsættes i anledning af hans første udnævnelse til et fast præsteembede, regnes hans tjenstealder, såfremt udnævnelsen sker efter den 1. i en måned, fra den 1. i den påfølgende måned. Finder den første ansættelse sted i et embede, der lønnes i 13. lønningsklasse, kommer den pågældende straks på det løntrin i vedkommende lønningsklasse, der er nærmest højere end den lønning, han ville have oppebåret ved at blive ansat i et embede, der lønnes i 12. lønningsklasse, jfr. § 48.

Stk. 2. Præster i ikke-pensionsgivende præsteembeder i eller uden for riget medtager deres fulde tjenestetid, når de til den pågældende gerning har modtaget kongelig stadfæstelse eller er præsteviet i den danske folkekirke. Tjenstealderen begynder at løbe fra den kongelige resolutions dato eller, såfremt den pågældende ikke tidligere er blevet præsteviet, fra præstevielsen.

Stk. 3. Den i stk. 2 indeholdte bestemmelse finder også anvendelse på lærere under det teologiske fakultet i København eller Århus såvel som på personer, der er eller bliver beskikket til præster i folkekirken i henhold til bestemmelserne i lov om adgang til præsteembeder i folkekirken §§ 1-3 og de regler, som fremtidig måtte blive givet om adgang til embeder i folkekirken, således at tjenstealderen regnes fra præstevielsen eller for missionærer fra missions-tjenestens begyndelse, efter at vedkommende har bestået prøven i missionsmarkens sprog.

Stk. 4. Den, der som hovedvirksomhed har haft fast ansættelse af sammenhængende varighed af mindst 1 år enten ved frie kirkelige institutioner, hvis betydning for folkekirken i det hele eller for dens gerning på det enkelte sted af kirkeministeren med tilslutning af biskoppen i det stift, hvor pågældende institution har sit sæde, er anerkendt som væsentlig, eller i enkelte menigheder,

når arbejdet er af en sådan art, at det af ministeren med vedkommende biskops tilslutning anerkendes at måtte væsentlig sidestilles med arbejdet inden for nævnte institutioner, kan der tillægges en tjenstealder, der beregnes således:

1. For præster, der fra pensionsberettigende præsteembede er overgået i fri kirkelig virksomhed, medregnes den fulde tjenestetid i denne.
2. Tilsvarende gælder for præster, der fra ikke-pensionsberettigende embede er overgået i fri kirkelig virksomhed, og for teologiske kandidater.

Stk. 5. Virksomhed af sammenhængende varighed af mindst 1 år ved kirkelige institutioner i udlandet kan medtages ved beregning af tjenstealder efter de i stk. 4 anførte regler, såfremt kirkeministeren med tilslutning af biskoppen over Københavns stift skønner, at den pågældende virksomhed er af en sådan karakter, at den er af særlig værdi som forberedelse til eller videre uddannelse til præstegerning i folkekirken.

Stk. 6. Fra lærervirksomhed ved universiteterne under andre fakulteter end det teologiske, statsseminarier, anerkendte privatseminarier, offentlige og private skoler, højskoler, missionskoler o. lign., samt fra lærervirksomhed ved blindeinstitutter, døvstummeanstalter, åndssvageanstalter, straffeanstalter, opdragelsesanstalter og børnehjem kan teologiske kandidater medtage tjenstealder efter de i stk. 4 fastsatte regler, når ministeren med biskoppens tilslutning anerkender denne virksomhed som havende en sådan karakter, at den kan anses som en forberedelse til præstegerning, og for så vidt den har haft en sammenhængende varighed af mindst et år. Dog skal virksomhed i børneskolen have omfattet mindst 24 timer ugentlig og i den højere skole mindst 18 timer ugentlig.

Stk. 7. For teologiske kandidater, der som hovedvirksomhed har haft ansættelse som kordegn, kan tjenestetid i denne stilling efter bestået teologisk embedseksamen medtages ved beregningen af tjenstealderen i præsteembede.

Stk. 8. For dem, der forinden teologisk embedseksamen har bestået skolelærereksamen, medregnes den halve tid af deres virksomhed som lærer inden teologisk embedseksamen.

Stk. 9. Delvis virksomhed i kirkens og skolens tjeneste kan der tillægges samme betydning som udelukkende virksomhed i en af disse.

Stk. 10. Spørgsmål angående beregningen af den tjenestealder, der i henhold til foranstående kan tillægges en præst, afgøres endeligt af kirkeministeren.

§ 48.

Stk. 1. Ved overgang fra et præsteembede til et andet inden for samme lønningsklasse medtages altid den erhvervede tjenestealder.

Stk. 2. Ved oprykning til et embede i højere lønningsklasse kommer præsten straks på det løntrin i det nye embede, som er nærmest højere end den sidst oppebårne lønning i hans hidtidige embede, hvorhos han, hvis det fremtidig i det hidtidige embede ville være opnået en lønning, der var højere end eller lige med hans lønning i det nye embede, allerede fra dette tidspunkt inden for slutlønnen opnår nyt alderstillæg.

Stk. 3. Opnår en præst, der oprykkes til en højere lønnet stilling, ikke en lønfremgang, der mindst andrager et beløb svarende til det sidst opnåede alderstillæg i den hidtidige stilling, ydes forskellen ham som et personligt ikke-pensionsgivende tillæg, dog højst et beløb svarende til det første alderstillæg i den nye stilling. Ved beregningen bortses fra stedtillæg og eventuelle personlige tillæg. Tillægget bortfalder efter reglerne i § 16, stk. 2.

Stk. 4. Såfremt en præst af helbredshensyn eller anden ham utilregnelig årsag overgår fra et højere lønnet præsteembede til et lavere lønnet præsteembede, kan kirkeministeren som pensionsgivende personligt tillæg tilstå ham forskellen mellem den af ham i det tidligere embede oppebårne og i det nye embede opnåede pensionsgivende lønning.

Stk. 5. Såfremt en biskop af helbredshensyn eller af anden ham utilregnelig årsag overgår til et præsteembede, kan kirkeministeren tilstå ham et personligt tillæg, der højst udgør forskellen mellem den af ham som biskop oppebårne lønning og slutlønnen i 13. lønningsklasse.

§ 49.

Stk. 1. Hvor der ikke findes tjenestebolig, kan menighedsrådet stille en efter for-

holdene passende, lejet bolig til rådighed for præsten. Præsten afkortes herfor i lønning efter reglerne om lønfradrag for tjenestebolig, jfr. § 36.

Stk. 2. Hvor der ikke findes tjenestebolig eller lejet bolig, kan der tillægges en præst et huslejetilskud, der uden for København og Frederiksberg udredes af pastoratets præstelønningskasse. Huslejetilskuddet kan ikke overstige forskellen mellem, hvad præsten må betale i husleje for en bolig, som i stk. 1 anført, og det lønningsfradrag, han ville lide, hvis han havde tjenestebolig i den pågældende bolig.

Kapitel 4.

Stiftskasserere og kirkefunktionærer m. fl.

§ 50.

Stk. 1. Stiftskassereren i Københavns og Roskilde stifter henføres til 11. lønningsklasse.

Stk. 2. Stiftskassereren i Lolland-Falsters stift henføres til 8. lønningsklasse.

Stk. 3. De øvrige stiftskasserere henføres til 9. lønningsklasse.

§ 51.

Stk. 1. Kordegne henføres til henholdsvis 5. og til 6. lønningsklasse.

Stk. 2. Kirketjenere og gravere henføres til henholdsvis 1. og 2. lønningsklasse.

Stk. 3. Organister henføres til henholdsvis 4., 7. og 8. lønningsklasse.

§ 52.

Stk. 1. Kirkegårdsinspektører af 1. grad henføres til 10. lønningsklasse.

Stk. 2. Kirkegårdsinspektører af 2. grad og kirkegårdsassistenter af 1. grad henføres til 6. lønningsklasse.

Stk. 3. Kirkegårdsassistenter af 2. grad henføres til 3. lønningsklasse.

§ 53.

Placeringen af de i §§ 51 og 52 omhandlede stillinger i de angivne lønningsklasser foretages af kirkeministeren efter de i §§ 72 og 85 nærmere fastsatte regler. Antallet af kirkegårdsinspektører af 1. grad fastsættes til 3.

§ 54.

Stk. 1. For de i §§ 50-52 omhandlede tjenestemandsstillingers vedkommende gælder de almindelige regler om aspiranttid og lønning i statstjenesten.

Stk. 2. Der kan af kirkeministeren helt eller delvis dispenseres fra kravet om aspiranttid på grundlag af forudgående tjeneste i en tilsvarende honorarlønnet stilling.

Stk. 3. Sådan tidligere tjeneste kan også medregnes ved beregning af tjenestetid til alderstillæg i tjenestemandsstillingen.

§ 55.

Stk. 1. Hvis en af de i §§ 50 og 52 omhandlede tjenestemænd oprykkes i en i højere klasse lønnet tjenestemandsstilling, kommer tjenestemanden straks på det løntrin, der er nærmest højere end den løn, han hidtil oppebar, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige stilling ved alderstillæg ville være opnået en lønning, der var højere end eller lige med hans lønning i den nye stilling, allerede fra det pågældende tidspunkt inden for slutlønnen opnår nyt alderstillæg.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 48, stk. 3, om et personligt ikke-pensionsgivende tillæg i visse tilfælde, finder tilsvarende anvendelse her.

§ 56.

Stk. 1. Hvor menighedsrådet ikke stiller kontor til rådighed, ydes der tjenestemandsansatte kordegne en kontorholdsgodtgørelse, der i hvert enkelt tilfælde fastsættes af kirkeministeriet efter indstilling af menig-

hedsrådet og overtilsynet. Beløbet bør i almindelighed ikke overstige 1 500 kr. Hvor særlige omstændigheder medfører en større udgift til kontorhold, end det nævnte beløb kan dække, kan der af kirkeministeriet efter indstilling fra menighedsrådet og overtilsynet fastsættes et til de virkelige udgifter svarende beløb. På samme måde kan der af menighedsrådet med overtilsynets godkendelse tillægges honorarlønnede kordegne en kontorholdsgodtgørelse. Udgifterne til telefonhold afholdes af kirkens kasse efter regler, der fastsættes af kirkeministeriet, ligesom udgifterne til kontormateriel, skrivepapir, blanketter, konvolutter, protokoller, blæk etc. afholdes efter regning af kirkens kasse.

Stk. 2. Hvor kordegnen er ansat som tjenestemand, fastsættes det i det for kordegnen udfærdigede tjenesteregulativ, at kordegnens kontor skal være åbent 22 timer ugentlig. Såfremt forholdene i særlige tilfælde måtte tale derfor, kan der af kirkeministeriet meddeles dispensation fra denne bestemmelse.

§ 57.

Regler for tildeling af fridage til tjenestemandsansatte og heldagsbeskæftigede honorarlønnede kirkefunktionærer fastsættes i det for stillingerne gældende regulativ, jfr. § 9 i lov om kirkers bestyrelse m. m. For arbejde udført af de pågældende på de for dem fastsatte fridage kan der efter nærmere i regulativet fastsatte regler tilstås særlig godtgørelse, der udredes af den kasse, der afholder udgiften til vedkommendes løn.

3. del.

Særlige bestemmelser gældende uden for København og Frederiksberg.

Kapitel 1.

Præster m. fl.

§ 58.

Stk. 1. Godtgørelse for befordring i de tilfælde, hvor tjenestemandsansatte præster skal befordre sig selv i tjenstligt øjemed, fastsættes af kirkeministeren under hensyn til antallet af kirker i pastoratet, sognenes udstrækning, befolkningstallet, afstanden til kirke og kirkegård, sygehuse el. lign. og vejenes beskaffenhed. Godtgørelsen for et år kan fastsættes til et beløb af indtil 3 300 kr.

Stk. 2. Til de i § 42, stk. 2, nævnte hjælpepræster kan der, efter kirkeministerens nærmere bestemmelse i hvert enkelt tilfælde, ydes godtgørelse for befordring i tjenstligt øjemed.

Stk. 3. Hvis to eller flere præster for at fremme det kirkelige liv på en egn med biskoppens tilladelse og med tilslutning fra menighedsrådene for et nærmere angivet tidsrum træffer aftale om i et vist omfang at forrette gudstjeneste i hinandens kirker, kan kirkeministeren efter derom fremsat andragende bevilge den nødvendige kørsels-

godtgørelse som et midlertidigt tillæg til den almindelige godtgørelse. Ligeledes kan kirkeministeren efter derom fremsat andragende bevilge den nødvendige kørselsgodtgørelse som et midlertidigt tillæg til den almindelige godtgørelse, hvor en præst — uden at modtage særligt honorar — med biskoppens samtykke for kortere eller længere tid foruden at betjene sit eget embede yder bistand til betjeningen af et andet embede på enen.

Stk. 4. Udgifter ved biskoppernes og provsternes tjenesterejser, som ikke vederlægges på anden måde, godtgøres efter regning.

§ 59.

Stk. 1. Til hjælp til bestridelse af tjenstlige udgifter, der ikke godtgøres på anden måde, samt som godtgørelse for udgifter til leje, opvarmning og rengøring af konfirmandstue for præster, der benytter konfirmandstue i deres bolig eller et hertil af præsten lejet lokale, ydes der et beløb, som i hvert enkelt tilfælde fastsættes af kirkeministeren. Beløbet kan ikke overstige 1 500 kr. I undtagelsestilfælde vil udgifter til leje m. v. af konfirmandstue kunne godtgøres efter regning.

Stk. 2. Udgifter til anskaffelse af embedsbøger, attestblanketter og deslige refunderes efter regning. Ligeledes refunderes udgiften til telefon efter regler, der fastsættes af kirkeministeren. De her omhandlede refusioner udredes af kirkens kasse eller, såfremt kirken ikke er selvejende eller administreres efter de for selvejende kirker gældende regler, af menighedsråds-kassen. Såfremt der er flere kirker i pastoratet, og der ikke kan opnås nogen overenskomst om fordelingen, træffer for landets vedkommende provstiuvalget og for købstædernes vedkommende overtilsynet efter indhentet erklæring fra provstiuvalget afgørelse om udgifternes fordeling.

Kapitel 2.

Præstegårde og præstegårdsjorder.

§ 60.

Hvis præstegården efter sin størrelse og indretning egner sig til, at en del af den udlejes, kan stiftsøvrigheden på menighedsrådets anbefaling meddele tilladelse hertil, dog at det bortlejede altid må kunne op-

siges med ikke over 3 måneders varsel til en af de almindelige flyttedage. Fremlejeindtægten tilfalder præsten, dog at han bliver pligtig til af samme at udrede alle omkostninger ved det bortlejedes vedligeholdelse i overensstemmelse med det regulativ om bygningernes vedligeholdelse m. m., der udfærdiges af kirkeministeriet, jfr. § 62, stk. 1, såvel som til at tage del i udgifterne ved de vedligeholdelses- og hovedstandsættelsesarbejder, der efter almindelige regler må siges at vedrøre bygningen som helhed, i et af stiftsøvrigheden fastsat forhold.

§ 61.

Bestyrelsen af de til præsteembederne hørende præstegårde med jorder, enkesæder, fæste- eller lejhuse påhviler menighedsrådene under stiftsøvrighedens overtilsyn efter de nedenfor givne regler.

§ 62.

Stk. 1. Bygningerne med tilbehør, gårdsplads, brønde, hegn, indkørsel m. m. vedligeholdes af menighedsrådet i den udstrækning, som et af kirkeministeriet udfærdiget regulativ bestemmer. I regulativet gives også regler om præsternes pligt med hensyn til boligens og havens forsvarlige behandling, og om hvilke mindre vedligeholdelsesarbejder præsterne selv skal bekoste, såvel som om afleveringen af præstegården ved embedsskifte samt vejledning til opførelse af nye præstegårdsbygninger.

Stk. 2. Hvert tredje år deltager provsten og den af provstiuvalget i henhold til lov om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde m. v. valgte bygningskyndige sammen med menighedsrådet i et syn over præstegården i forbindelse med de kirkesyn, der hvert tredje år afholdes over kirkerne under ledelse af provsten. De nærmere regler herom og om afholdelse af ekstraordinært syn i særlige tilfælde fastsættes i det i stk. 1 omhandlede regulativ.

Stk. 3. Større byggeforetagender og betydelige forandringer ved præstegårdens indretning godkendes af stiftsøvrigheden, nybygning af kirkeministeriet, der ligeledes skal godkende køb og afhændelse af fast ejendom samt alle byggearbejder, hvortil der kræves tilskud af statskassen i henhold til lov nr. 537 af 4. oktober 1919 § 3.

§ 63.

Stk. 1. Menighedsrådet afholder foruden udgifterne til vedligeholdelse af bygningerne tillige samtlige skatter, afgifter og assurancepræmier vedrørende præstegården, for så vidt de ikke påhviler brugeren. Endvidere udreder menighedsrådet renter og afdrag af de præstelønningskassen påhvilende lån til bygningsarbejder, elektriske lysinstallationer, grundforbedringer m. m. og anlægsafgifter til elektricitets- og vandværker m. v.

Stk. 2. Brandforsikring af embedets bygninger sker gennem statsbrandforsikringsfonden eller med ministeriets samtykke i et af staten autoriseret forsikringsselskab.

Stk. 3. Til dækning af menighedernes udgifter i henhold til foranstående oppebærer menighedsrådene det i § 36 fastsatte boligbidrag. Forslår dette ikke hertil, lignes det yderligere fornødne på pastoratets til folkekirken hørende beboere, medens det, der ikke måtte medgå, oplægges til senere vedligeholdelses- eller hovedindsættelsesarbejder eller til nybygninger. Til disse to sidste arter af arbejder kan der om fornødent af fællesfonden ydes embedet lån, der bevilges af kirkeministeriet og forrentes og afdrages på vilkår, der fastsættes af samme, således at udgifterne til renter og afdrag afholdes på samme måde som vedligeholdelsesudgifterne. Stiftsøvrigheden kan dog, uden at sagen indbringes for kirkeministeriet, meddele samtykke til optagelse af lån, hvis samlede størrelse for hvert embede ikke på noget tidspunkt kan overskride 5 000 kr., og hvis afdragning ikke må udstrækkes over længere tid end 5 år.

Stk. 4. Ønskes præstegårdens jorder grundforbedret, kan der ligeledes hertil ydes embedslån, med hvis forrentning og afdragning der forholdes efter reglerne i stk. 3.

Stk. 5. Menighedsrådet kan ikke selv behæfte embedet eller dets ejendom.

Stk. 6. Kirkeministeren kan, når omstændighederne i særlig grad taler derfor, bestemme, at en nærmere fastsat del af udgifterne ved større hovedindsættelser eller nybygninger ved præstegårdene overtages af fællesfonden.

§ 64.

Stk. 1. Kirkeministeriet fastsætter under hensyn til boniteten af præstegårdens jord-

tilliggende og den særlige brug, menighedsrådet er henvist til at gøre af det, hvad rådet skal tilsvare som udbytte af jorderne ved beregning af præstens løn. For avlingernes og mosernes vedkommende sker ansættelsen efter forud indhentet erklæring fra menighedsrådet og præstegårdskonsulenten, for skovenes vedkommende efter forud indhentet erklæring fra menighedsrådet og statens tilsynsførende med de private skove eller for plantagers vedkommende det danske hedeselskab.

Stk. 2. Ved den fornævnte beregning sættes udbyttet af avlingen i korn eller anden vare, hvorpå der sættes kapitelstakst, eller notering finder sted på Københavns børs. Af skov og mose sættes udbyttet henholdsvis i hugsteffekter og tørv at betale med penge efter det pågældende amts middelpriiser på disse effekter. Ved ansættelsen tages der fornødent hensyn til den del af skatter og afgifter til stat og kommune, der skønnes at falde på avlsbygninger og jorderne, samt til udgiften til avlsbygningernes almindelige vedligeholdelse.

Stk. 3. Ny ansættelse finder sted ved køb eller salg af jorder, naturbegivenheder eller under andre særlige omstændigheder. Tilsvaret af skov og plantage fastsættes kun for 5 år ad gangen eller, hvor særlige forhold skønnes at gøre sig gældende, for kortere tidsrum efter ministeriets nærmere bestemmelse.

§ 65.

Stk. 1. Hvis præsten ønsker at overtage driften af præstegårdens avling, skov eller mose, skal han til præstelønningskassen udrede det i henhold til foranstående fastsatte udbytte samt udrede den del af skatter og afgifter samt brandforsikringspræmier, der skønnes at falde på jorderne og avlsbygningerne, og sørge for disses almindelige vedligeholdelse. Præsten og menighedsrådet kan dog med provstiudvalgets godkendelse træffe en ordning, hvorefter præsten mod en passende forhøjelse af afgiften til præstelønningskassen fritages for at udrede skatter og afgifter af præstegården. Det kan endvidere pålægges præsten som bruger af præstegårdens avling at yde et af kirkeministeriet fastsat bidrag til forrentning og afdragning af embedslån, der vedrører bygninger eller jord. Ønsker præsten kun at

overtage driften af en del af præstegårdens tilliggende, kan dette tilstedes ham, mod at han udreder en af provstiudvalget fastsat del af afgiften.

Stk. 2. I skovene må ikke hugges eller plantes uden efter anvisning af statens tilsynsførende med de private skove, for plantagernes vedkommende eventuelt det danske hedeselskab. Dersom hugsten efter skovens eller plantagens beskaffenhed i perioder er særlig betydelig, kan kirkeministeriet efter indhentet udtalelse fra den tilsynsførende skovrider eller hedeselskabet bestemme, at en nærmere fastsat del af driftsindtægten skal oplægges blandt stiftsmidlerne. Af det således oplagte beløb kan med ministeriets tilladelse udbetaling finde sted til hjælp til dækning af udgifter i perioder, hvor hugsten er ringe eller kultiveringsudgifterne ekstraordinært store.

Stk. 3. Såfremt præstegårdens jorder, efter at der er truffet bestemmelse om udstykning i henhold til lov nr. 537 af 4. oktober 1919, jfr. lov nr. 283 af 30. juni 1922 § 2, stk. 2, egner sig til landbrugsmæssig drift, kommer § 2 i lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme til anvendelse. Dispensation herfra kan dog meddeles af kirkeministeren. I øvrigt fastsættes de nærmere regler for driften af avlingen og tilsynet med den m. m. ved et af ministeriet udfærdiget regulativ.

§ 66.

Vil præsten ikke overtage avlingen m. m., søger menighedsrådet for driften i overensstemmelse med de nærmere regler, der fastsættes af ministeriet. Forpagtningskontrakter godkendes af provstiudvalget under iagttagelse af bestemmelserne i det i § 65, stk. 3, nævnte regulativ, og efter at sagen har været forelagt præstegårdskonsulenten. Giver avlingen m. m. større udbytte end det i henhold til § 64 fastsatte, oplægges det overskydende til dækning af mulige fremtidige underskud på præstegårdens drift eller til udgifter ved bygningernes vedligeholdelse, herunder forrentning og afdragning af embedslån, eventuelt — med provstiudvalgets samtykke — til støtte for kirkelige formål inden for menigheden. Giver driften derimod underskud, og dette ikke kan dækkes af tidligere oplæg, udredes det fornødne ved

ligning på pastoratets til folkekirken hørende beboere.

§ 67.

Stk. 1. Til salg af præstegårdsjorden udkræves menighedsrådets samtykke og kirkeministerens godkendelse. Dog kræves menighedsrådets samtykke ikke til afhændelsen af jorder i henhold til lov nr. 537 af 4. oktober 1919, såfremt præstegårdens jordtilliggende ikke herved bringes ned under 12 ha middelgod agerjord.

Stk. 2. Hvor hele præstegården eller dele af samme ved uheldig beliggenhed eller af andre grunde ikke egner sig til udstykning, kan ministeriet tillade, at dette undlades, når menighedsrådet med tilslutning af statens jordlovsudvalg fremsætter forslag herom.

§ 68.

Hvor der er flere menighedsråd i pastoratet, er de fælles om de i det foregående omhandlede hverv og kan udøve dem gennem et fællesudvalg, hvis opgaver nærmere fastsættes af menighedsrådene, eventuelt i forretningsordenen, jfr. lov om menighedsråd § 15, stk. 2. Hvor der i et pastorat findes flere kommuner eller dele af forskellige kommuner, deles udgifterne mellem dem i samme forhold som det, hvori de svarer kirkeskat, medmindre kirkeministeren meddeler godkendelse på anden ordning, jfr. nedenfor § 76, stk. 4.

Kapitel 3.

Kirkefunktionærer og konsulenter.

§ 69.

Stk. 1. Kirkeministeren udnævner det nødvendige antal præstegårdskonsulenter og bygningskonsulenter.

Stk. 2. Honorarer, dagpenge og befordringsgodtgørelser til disse bevilges på de årlige finanslove.

Stk. 3. Kirkeministeren udfærdiger instruks for disse konsulenter.

§ 70.

Inden for de i §§ 71-72, jfr. §§ 51 og 52 angivne rammer træffer menighedsrådet — under stadfæstelse for landets vedkommende af provstiudvalget, for købstædernes af overtilsynet efter indhentet erklæring fra provstiudvalget — beslutning om, hvor-

ledes kirkebetjentforholdene skal ordnes, hvem forretningerne skal overdrages til, og hvilke vederlag og godtgørelser der skal ydes. Det tilsvarende gælder andre ved kirker og kirkegårde ansatte funktionærer.

§ 71.

Stk. 1. Kirkeministeren bemyndiges til ved en bekendtgørelse at fastsætte rammerne for forholdenes ordning og de forskellige aflønningsformer. Der skal ved denne bekendtgørelse være åbnet mulighed for, at der

- 1) oprettes tjenestemandstillinger eller
- 2) oprettes stillinger, der aflønnes med årlige honorarer, eller
- 3) træffes overenskomstmæssig aftale om besørgelse af de pågældende forretninger.

Stk. 2. Til faste årlige honorarer ydes tillæg som fastsat for honorarer opført på finansloven.

§ 72.

Stk. 1. Efter stedfunden forhandling med lønningsrådet træffer kirkeministeren bestemmelse om normering og klassificering af tjenstemandsstillinger i hver af de for tjenstemandsansatte kirkebetjente og kirkefunktionærer i §§ 51 og 52 fastsatte lønningsklasser, jfr. § 53.

Stk. 2. Disse tjenstemænd ansættes og afskediges af kirkeministeren efter indhentet erklæring fra menighedsrådet.

Kapitel 4.

Udgifternes fordeling.

§ 73.

Til dækning af udgifterne i henhold til denne lov udreder statskassen:

- 1) Biskoppernes lønning, bestillingstillæg og repræsentationstillæg.
- 2) Udrustningshjælp og opholdstillæg samt flytte- og rejsegodtgørelse til præsterne på Færøerne.
- 3) Lønning til præsten på Christiansø.
- 4) Lønninger til præsterne for de døves menigheder, honorarer til disse præsters medhjælpere samt dagpenge og rejsegodtgørelser.
- 5) Løntillæg til provsterne, repræsentationstillæg til domprovsterne.
- 6) Udgifter til præstegårdskonsulenterne og bygningskonsulenterne.

7) Tre femtedele af den pensionsgivende lønning til præster, der er ansat i tjenstemandsstilling, jfr. dog nedenfor under 15.

8) Efterindtægt til efterladte efter præster, der er ansat i tjenstemandsstilling.

9) Pensioner efter følgende regler:

- a. Egenpension, enkepension og børnepension for så vidt angår biskopperne udredes helt af statskassen.
- b. Af pensionen til præster og enker efter præster udreder statskassen tre femtedele. Børnepension udredes helt af statskassen.
- c. Egenpension, enkepension og børnepension for så vidt angår præsterne ved de særlige menigheder for døde udredes helt af statskassen. De 4 pct., der afkortes i tjenstemændenes pensionsgivende lønninger, anvendes til delvis dækning af den del af pensionen, der ikke udredes af statskassen.

10) Biskoppernes kontorholdsvederlag, flyttegodtgørelse og udgifter på tjensterejser, som ikke vederlægges på anden måde, jfr. § 58, stk. 4.

11) Stiftsøvrighedernes kontorholdsvederlag.

12) Provsters og domprovsters udgifter på tjensterejser, som ikke vederlægges på anden måde, og til anskaffelse af protokoller, papir til tjenstlige skrivelser m. v., jfr. § 58, stk. 4 og § 45, stk. 2.

13) Udgifter til syn over præstegårdsskovene.

14) Tilskud i henhold til § 24 i lov af 15. maj 1903 om afløsning af tienden.

15) Eventuelle fremtidige tillæg i henhold til § 35, stk. 1, til lønninger, pensioner og ventepenge til de som tjenstemænd ansatte præster.

§ 74.

Udgifterne i henhold til denne lov afholdes, for så vidt de ikke i henhold til § 73 dækkes af statskassen, dels gennem de til folkekirken henlagte midler, herunder præstegårdene, eller de midler, der måtte indkomme ved bortsalg af disse, dels ved ligning på folkekirkens medlemmer i henhold til nedenstående regler.

§ 75.

Stk. 1. De til dækning af kirkebetjeningens honorarer, lønninger og pension samt understøttelser m. m. nødvendige beløb lignes på sognets til folkekirken hørende beboere efter de i § 76 givne regler.

Stk. 2. Hvor så mange af et sogns beboere er udtrådt af folkekirken eller har sluttet sig til en valgmenighed, at kun indtil $\frac{2}{3}$ af det ved den sidste skatteligning til kommunen pålignede beløb falder på sognemenigheden, samt hvor forholdene også i øvrigt taler stærkt for en afvigelse fra de sædvanlige kirkelige ligningsregler, bemyndiges kirkeministeren til at tillade, at en passende del af det nødvendige beløb til kirkebetjeningens honorarer m. m. afholdes af fællesfonden.

Stk. 3. Hvor det samlede kirkelige ligningsbeløb i et sogn er særlig stort i forhold til menighedens skatteindtægt, kan kirkeministeren, når stiftsøvrigheden anbefaler det, og omstændighederne i øvrigt taler derfor, bestemme, at der for et eller flere år ad gangen ydes sognet et tilskud til nedsettelse af ligningsbeløbet. Det samlede beløb, der anvendes på denne måde, fremskaffes ved ligning i forbindelse med den i § 76, stk. 2, nævnte kirkeskat, men må ikke noget år overstige 400 000 kr.

§ 76.

Stk. 1. Til udredelsen af det beløb, som yderligere måtte kræves til dækning af udgifterne i henhold til denne lov, lægges der en kirkeskat på de til folkekirken hørende beboere uden for København og Frederiksberg, herunder valgmenighedsmedlemmer. Denne skat anordnes af kirkeministeren efter nedennævnte regler.

Stk. 2. Umiddelbart efter tilendebringelsen af ligningen af personlig kommuneskat indberetter kommunalbestyrelserne i hvert stift til stiftsøvrigheden eller med kirkeministeriets samtykke det statistiske departement på stiftsøvrighedens vegne, hvor meget det i kommunen ansatte samlede beløb for den virkelige indtægt, hvorefter den personlige kommuneskat beregnes, beløber sig til for samtlige skatteydere. Såfremt der i kommunen findes medlemmer af en valgmenighed eller beboere, der ikke hører til folkekirken, opgives tillige det ommeldte samlede beløb særskilt for hver

af disse grupper. På grundlag af de modtagne oplysninger om det for det sidst afsluttede skatteår efter foranstående regler ansatte samlede beløb for den virkelige indtægt i kommunerne fastsætter kirkeministeren det skattebeløb, der skal udredes fra hver kommune i det følgende skatteår til dækning af fællesfondens underskud i det pågældende finansår, jfr. § 81, stk. 3.

Stk. 3. Ligningen foretages af den kommunale ligningsmyndighed i hver kommune efter reglerne for udredelse af den personlige kommuneskat og således, at den sker under ét for samtlige beløb, der skal lignes på menigheden i henhold til denne eller andre love, nemlig:

1. Kirkeskatten.
2. Det til dækning af kirkebetjeningens lønninger, honorarer og pensioner m. m. nødvendige beløb.
3. Udgifter vedrørende præsteboligen og præstegårdsjorderne.
4. Udgifter til dækning af underskuddet ved selvejende kirkers vedligeholdelse og drift.
5. Udgifter til opvarmning m. m. af ikke-selvejende kirker, for så vidt udgifterne påhviler menigheden.
6. Andre udgifter for menighedsrådene, herunder tilvejebringelse af passende, af henholdsvis provstiudvalget og stiftsøvrigheden — eventuelt kirkeministeriet — godkendte kassebeholdninger for de af menighedsrådene bestyrede kasser.

Stk. 4. Hvor en kommune omfatter flere sogne, sognedistrikter eller dele af forskellige sogne, kan, hvis kommunalbestyrelsen ønsker det, ligningen og opkrævningen af de i stk. 3, pkt. 2-6, nævnte udgifter ske under ét for hele kommunen. Hvor et sogn omfatter flere kommuner eller dele af forskellige kommuner, deles de i stk. 3, pkt. 2-6 nævnte udgifter imellem dem i samme forhold som det, hvori de svarer kirkeskat, medmindre kirkeministeren efter indstilling fra menighedsrådet og indhentet erklæring fra de vedkommende kommunalbestyrelser meddeler godkendelse på anden ordning.

Stk. 5. Opkrævningen sker ved kommunalbestyrelsens foranstaltning til samme tider som den personlige kommuneskat. Ved opkrævningen af det valgmenighedsmedlemmer pålignede beløb fradrages bidraget til valgmenigheden for det pågældende tids-

rum. Ved indbetalingen af det kommunen pålagte kirkeskatbeløb, jfr. stk. 6, fradrages det beløb, som falder på de i kommunen boende valgmenighedsmedlemmer, og som på grund af den nævnte fradragsret ikke indgår til kommunalbestyrelsen.

Stk. 6. Kirkeskatten indbetales af kommunalbestyrelsen til stiftsøvrigheden, medens det øvrige ligningsbeløb udbetales til menighedsrådet. Kommunalbestyrelsen kan med tilslutning af den myndighed, der har godkendt vedkommende kirkelige kasses overslag, af kommunekassen yde menighedsrådet forskud på ligningsbeløbet.

Stk. 7. Hvis finansministeriet eller en kommunalbestyrelse i henhold til bestående love om indkomst- og formueskat til stat og kommune har nedsat eller eftergivet den en skatteyder påhvilende skat, nedsættes eller eftergives den vedkommende efter denne paragraf pålignede skat på tilsvarende måde.

Kapitel 5.

Lønningsmidlernes bestyrelse.

§ 77.

Stk. 1. De til præsternes lønning henlagte midler bestyres dels som hjemmemidler, dels som stiftsmidler under navn af præsteembedernes fællesfond.

Stk. 2. Ejendomsforholdet til præsteembedernes kapitaler og ejendomme berøres ikke af denne lov.

Stk. 3. I retstrætter og andre retslige spørgsmål kan menighedsrådet optræde som repræsentant for embedernes rettigheder.

§ 78.

Stk. 1. Hjemmemidlerne bestyres af menighedsrådet gennem en præstelønningskasse, hvis regnskabsfører og kasserer vælges blandt menighedsrådets læge medlemmer eller uden for menighedsrådet. I sidstnævnte tilfælde skal valget stadfæstes af overtilsynet. Er der flere menighedsråd i pastoratet, bestyrer disse præstelønningskassen i fællesskab eller ved et fællesudvalg. Er der flere præsteembeder i samme menighedsråds-kreds, får de fælles kasse, og overskud kan overføres fra det ene embede til det andet.

Stk. 2. Som hjemmemidler bestyres præsteembedernes faste ejendomme på den

foran i §§ 36 og 60-68 angivne måde. Endvidere midlerne til boligernes vedligeholdelse, jfr. § 63, stk. 3. Uafløste penge- og kornafgifter og andre naturalydelse. Afgifterne for de i henhold til lov nr. 537 af 4. oktober 1919 afhændede jorder indbetales af yderne til præstelønningskassen.

Stk. 3. Menighedsrådet affatter årligt et overslag over indtægter og udgifter i det kommende regnskabsår, der følger finansåret. Indtægter i korn eller andre varer af embedets jorder m. m. opføres med et anslået beløb. Overslaget skal tillige vise, hvorledes det efter § 66 til menighedsrådets rådighed eventuelt stående overskud samt overskud i henhold til denne paragrafs stk. 6 agtes anvendt, samt hvor meget der vil være at ligne på menigheden foruden kirkeskatten og de menigheden i henhold til andre love end nærværende påhvilende udgifter, jfr. § 76, stk. 3. Overslaget indsendes inden december måneds udgang gennem provstiudvalget til stiftsøvrighedens stadfæstelse.

Stk. 4. Menighedsrådet udbetaler præsten den ham ifølge det stadfæstede overslag tilkommende løn fra præstelønningskassen med $\frac{1}{12}$ månedlig forud. Hvor særlige forhold i det enkelte tilfælde taler for det, kan stiftsøvrigheden bestemme, at den præstelønningskassen påhvilende andel i præstens lønning udredes forskudsvis af stiftskassereen. Når forholdene skønnes ikke længere at gøre en sådan særordning påkrævet, påhviler det på ny menighedsrådet at udbetale præstelønningskassens andel i præstens løn.

Stk. 5. Efter regnskabsårets udløb, senest inden juni måneds udgang, indsendes et regnskab over de af menighedsrådet oppebårne indtægter og afholdte udgifter gennem provstiudvalget til stiftsøvrigheden til revision og decision.

Stk. 6. Såfremt embedets nettohjemmeindtægt overstiger det til præstens lønning m. m. i henhold til §§ 39-41 og §§ 58-59 fornødne beløb, skal der af overskuddet afgives til præsteembedernes fællesfond 50 pct. af de første 1 000 kr., 60 pct. af de næste 1 000 kr. og derefter fremdeles yderligere 10 pct. mere af hvert følgende påbegyndt 1 000 kr.

Stk. 7. De nærmere regler for bestyrelsen af hjemmemidlerne fastsættes ved et af ministeriet udfærdiget regulativ.

§ 79.

Fællesfondene bestyres af stiftsøvrighederne under medvirkning af stiftskassererne, der har ansvar som kassebetjente i henhold til lov om statens regnskabsvæsen og revision.

§ 80.

Under fællesfonden bestyres afløsningssummer for tiender og grundbyrder samt andre embedskapitaler.

§ 81.

Stk. 1. De nærmere regler for fællesfondenes bestyrelse fastsættes ved kgl. anordning, hvorved iagttages, at hvert embede får sin særlige konto, hvorunder opføres embedets aktiver og passiver blandt stiftsmidlerne. Ved anordningen gives nærmere bestemmelser om henlæggelse til en reservefond og om dennes anvendelse samt i forbindelse hermed om henlæggelse til en præsteembederne i fællesskab tilhørende fond, hvis midler skal være til rådighed til udlån efter de regler, som er gældende for udlån af præsteembedernes kapitaler. De årlige henlæggelser må ikke overstige 1 pct. af den samlede sum af de kapitaler, der tilhører de enkelte præsteembeder. Hvor økonomisk støtte efter kirkeministerens skøn er særlig påkrævet, kan der af reservefonden anvendes beløb på indtil i alt 50 000 kr. årlig til kirkelige formål uden for de tilfælde, der omfattes af de i øvrigt fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Stiftskassereren udbetaler månedsvis forud til præsterne den dem tilkommende lønning med fradrag af, hvad der udbetales dem gennem pastoratets præstelønningskasse, og af værdien af naturalydelse eller andre indtægter, som præsten måtte oppebære direkte, således som denne værdi er fastsat i præstens lønningsanvisning, jfr. dog § 78, stk. 4. Endvidere udbetaler stiftskassereren godtgørelser efter § 58, stk. 1-3 og § 59, stk. 1.

Stk. 3. Inden hvert kalenderårs udløb indsender stiftsøvrighederne hver for sit stifts vedkommende til kirkeministeriet et overslag over fællesfondens indtægter og udgifter i det følgende finansår. Et stifts overskud kan af ministeriet overføres til dækning af underskud i andre stifter. Yderligere underskud dækkes gennem kirkeskatten.

Stk. 4. Til kirkeministeriet aflægges der årlig for hvert stift for sig et fuldstændigt regnskab, indeholdende et kapital- og kasse-regnskab. Regnskaberne følger finansåret. Regnskabet revideres og decideres af vedkommende hovedrevisorat.

Stk. 5. Stiftsøvrigheden tilstiller årlig hvert af menighedsrådene en opgørelse over de dem vedkommende embeders aktiver og passiver blandt stiftsmidlerne.

§ 82.

Stk. 1. De til dækning af udgifterne til honorarer og lønninger til kirkebetjeningen, pensioner og understøttelser m. m. bestemte midler bestyres af menighedsrådene gennem en kirkebetjeningskasse, der ved selvejende kirker bestyres i forbindelse med kirkekassen, ved ikke-selvejende kirker i forbindelse med menighedsråds-kassen, jfr. menighedsrådslovens § 13, stk. 1, og § 27, stk. 1 og 4.

Stk. 2. I kirkebetjeningskassen indgår degneembedernes indtægter og andre indtægter vedrørende kirkebetjeningen, herunder hvad der lignes hertil.

Stk. 3. Hvor der til kirkebetjentstillinger hører boliger eller jorder, bestyres disse af menighedsrådet under provstiuudvalgets tilsyn. Indtægten af bolig og jorder fradrages i honoraret.

Stk. 4. Honorarer m. m. udbetales med fradrag af indtægter, der direkte oppebæres af de pågældende, med $\frac{1}{12}$ månedlig forud.

Stk. 5. Overslag over kirkebetjeningskassens indtægter og udgifter i det kommende regnskabsår indsendes af menighedsrådet inden december måneds udgang til provstiuudvalget, der stadfæster overslagene for landets vedkommende, og for købstædernes vedkommende videresender dem med sin erklæring til overtilsynet til stadfæstelse.

Stk. 6. Kirkebetjeningskassens regnskab for det forløbne år indsendes på tilsvarende måde inden juli måneds udgang til revision og decision ved den myndighed, der har stadfæstet overslaget.

§ 83.

Stk. 1. I hvert provsti oprettes et provstiuudvalg, hvis opgave er at varetage de økonomiske anliggender, såsom landbrug, bygningsvæsen og regnskabsvæsen. Provstiuudvalget består af provsten som formand og

2 læge medlemmer, valgte af provstiets menighedsråd i eller uden for disses midte efter reglerne for forholdstalsvalg. En præst, der er medlem af flere end ét menighedsråd, er kun stemmeberettiget i ét af dem, og han kan selv vælge, i hvilket menighedsråd han vil afgive sin stemme.

Stk. 2. Valget foretages inden 4 måneder efter hvert nyvalg til menighedsråd. De tidligere valgte medlemmer fungerer, indtil de nye læge medlemmer er valgt.

Stk. 3. Provstiudvalget deltager i behandlingen af de i stk. 1 nævnte sager efter nedenanførte regler:

I. Sager, hvori den endelige afgørelse er henlagt til provstiudvalget:

1. Godkendelse af forpagtnings- og lejekontrakter om præstegårdsjorder, jfr. § 66, og kirkejorder.
2. Godkendelse af overslag for selvejende kirker, kirkebetjeningskasser og menighedsråds-kasser uden for købstæderne, hvor der ikke efter andre bestemmelser gælder særlige regler herom.
3. Godkendelse på ligning til selvejende kirker uden for købstæderne, jfr. dog lov om kirkers bestyrelse § 14, stk. 3.
4. Revision og decision af regnskaberne for selvejende kirker, kirkebetjeningskasser og menighedsråds-kasser uden for købstæderne.
5. Godkendelse af ordning af kirkebetjentforholdene uden for købstæderne, herunder ansættelse af honorarer, jfr. dog §§ 70 og 71.
6. Tilsyn med kirkers og kirkegårdes samt præstegårdes vedligeholdelse i henhold til de herom gældende bestemmelser.

II. Sager, hvori provstiudvalget skal erklære sig:

1. Sager vedrørende opførelse af bygninger eller tilbygninger til præstegårdene og sådanne større forandringer ved præstegårdsbygninger og disses indretning, hvortil stiftsøvrig-

hedens eller ministeriets tilladelse skal indhentes, såvel som sager om lån til præsteembeder.

2. Sager angående afhændelse af fast ejendom tilhørende kirker, præsteembeder og kirkebetjentembeder eller ændret brug af sådan ejendom såvel som angående køb af sådanne ejendomme. Udvalgets erklæring skal dog ikke indhentes om salg af præstegårdsjorder i henhold til lov nr. 537 af 4. oktober 1919.
3. Sager om nedlæggelse af enkesæder eller ændret disposition med hensyn til sådanne ejendomme.
4. Overslag og regnskaber for præstelønningskasserne, jfr. § 78.
5. Overslag for selvejende kirker, kirkebetjeningskasser og menighedsråds-kasser i købstæderne.
6. Sager angående ligning til selvejende kirker uden for købstæderne i de i lov om kirkers bestyrelse § 14, stk. 3, nævnte tilfælde.
7. Indstillinger angående ordning af kirkebetjentforholdene i købstæderne, herunder ansættelse af honorarer,
8. Indstillinger angående understøttelser til afgæede kirkebetjente m. m., jfr. § 32.
9. Andre økonomiske sager, der forelægges det af stiftsøvrigheden eller provstiet.

Stk. 4. Provstiudvalget holder ordinært møde snarest muligt, efter at henholdsvis overslag og regnskaber fra menighedsrådene er indgået til provsten, og i øvrigt så ofte, som det bestemmes i udvalgets forretningsorden. Ekstraordinære møder afholdes, når et af medlemmerne begærer det. Sager, der ikke behandles ved møder, afgøres ved skriftlig votering.

Stk. 5. Udgifterne til valg af provstiudvalgene og til disses møder, herunder befordringsgodtgørelse efter ministeriets nærmere bestemmelse, samt udvalgenes andre udgifter til protokoller, papir, frimærker o. lign. udredes af fællesfonden.

4. del.

Særlige bestemmelser gældende for København og Frederiksberg.

Kapitel 1.

Præster og kirkefunktionærer m. fl.

§ 84.

Stk. 1. Til hjælp til bestridelse af tjenstlige udgifter, der ikke godtgøres på anden måde, tillægges der hver af de fast ansatte præster i København og på Frederiksberg en godtgørelse på 900 kr. årlig.

Stk. 2. Udgifter til anskaffelse af embedsbøger, attestblanketter og deslige refunderes efter regning. Ligeledes refunderes udgiften til telefon efter regler, der fastsættes af kirkeministeren. De her omhandlede refusioner udredes af kirkens kasse.

§ 85.

Stk. 1. Af kordegnestillingerne henføres indtil 45 til 6. lønningsklasse, resten til 5. lønningsklasse.

Stk. 2. Af kirketjenerstillingerne henføres indtil 35 til 2. lønningsklasse, resten til 1. lønningsklasse.

Stk. 3. Kirkeministeren fastsætter efter indhentet erklæring fra sognets menighedsråd og kirkens overtilsyn samt under hensyntagen til kirkens og sognets størrelse, hvilke kordegnestillinger og kirketjenerstillinger der skal indordnes i henholdsvis 6. lønningsklasse og 2. lønningsklasse.

§ 86.

Stk. 1. Af organiststillingerne er indtil 21 tjenestemandstillinger. Af disse stillinger henføres indtil 6 til 8. lønningsklasse, indtil 5 til 7. lønningsklasse og indtil 10 til 4. lønningsklasse.

Stk. 2. Andre organiststillinger aflønnes med årlige honorarer, der fastsættes af kirkeministeren.

Stk. 3. Kirkeministeren fastsætter, hvilke af tjenestemandstillingerne der skal indordnes i hver af de angivne lønningsklasser. For de øvrige stillingers vedkommende fastsættes honoraret efter indhentet erklæring fra sognets menighedsråd og kirkens overtilsyn under hensyntagen til kirken og sognets størrelse samt de krav, orglets betjening stiller.

§ 87.

Kordegne og kirketjenere samt organister ansættes og afskediges af kirkeministeren efter indhentet erklæring fra menighedsrådet og overtilsynet.

§ 88.

Stk. 1. De øvrige ved kirkerne ansatte funktionærer, der ikke er tjenestemænd, (kirkekoner, kirkekor, bælgetrædere m. v.) ansættes og afskediges af menighedsrådet. For kirkekorets vedkommende sker ansættelsen efter indhentet erklæring fra organisten. Antallet af medlemmer af koret, der lønnes af menighedsligningen, fastsættes af kirkeministeren.

Stk. 2. Honoraret til korets medlemmer fastsættes af kirkeministeren efter indhentet erklæring fra menighedsrådet og overtilsynet.

Stk. 3. Honorarerne til de øvrige ved kirkerne ansatte funktionærer fastsættes af overtilsynet efter indhentet erklæring fra menighedsrådet.

§ 89.

Stk. 1. Efter indhentet erklæring fra menighedsrådet fastsætter overtilsynet et regulativ for de i dette afsnit nævnte kirkebetjentes embedsforretninger.

Stk. 2. Ved dette regulativ skal det fastsættes, at kirkebetjente og andre kirkefunktionærer skal medvirke ved samtlige gudstjenester og kirkelige handlinger på søn- og helligdage såvel som på søgnedage uden særligt vederlag med de undtagelser, der følger af de almindelige regler om kirkebetjentes og kirkefunktionærers medvirken ved gudstjenester og kirkelige handlinger, jfr. § 26.

Kapitel 2.

Udgifternes fordeling.

§ 90.

Der ydes af statskassen tilskud som i § 73 under nr. 5, 7, 8, 9 b og 15 anført.

§ 91.

Stk. 1. Udgifterne til lønninger m. v., efterindtægt og pension til organister, kordegne og kirketjenere samt honorarer m. m. til organister og kirkekor m. fl. udredes, for så vidt de ikke dækkes af præste-, degne- og klokkerpengene i København og på Frederiksberg af vederlaget for højtidsotret, ved en tillægsligning, jfr. § 92.

Stk. 2. Honorarer m. m. til kirkernes øvrige funktionærer udredes af kirkerne eller den institution, hvem udgiften til kirkernes vedligeholdelse og drift påhviler.

§ 92.

Stk. 1. Hvad der i øvrigt udkræves til dækning af udgifterne i henhold til denne lov, tilvejebringes dels gennem de til de pågældende embeder henlagte midler, dels ved en tillægsligning i København til præste-, degne- og klokkerpengene og på Frederiksberg ved en tillægsligning til vederlaget for det afløste højtidsoffer.

Stk. 2. Med hensyn til ligning af præste-, degne- og klokkerpenge gælder vedblivende reglerne i lov af 14. april 1904.

Stk. 3. Afløsningsvederlaget for højtidsotret på Frederiksberg omreguleres efter hver almindelige folketælling ved at multiplicere indbyggerantallet med den i henhold til bestemmelsen i § 30, stk. 3, i lov nr. 364 af 28. juni 1920 fastsatte kvotient. Det nye afløsningsvederlag gælder fra den på folketællingens afslutning nærmest følgende 1. april.

Stk. 4. Tillægsligningen lignedes ved kommunalbestyrelsens foranstaltning på de til folkekirken hørende beboere i København og på Frederiksberg, med undtagelse af medlemmerne af en valgmenighed, efter de for ligning henholdsvis af præste-, degne- og klokkerpengene og af vederlaget for det afløste højtidsoffer gældende regler.

Stk. 5. Tillægsligningen fastsættes for hvert finansår af kirkeministeriet til et beløb, der er tilstrækkeligt til at dække, hvad der udover præste-, degne- og klokkerpengene i København og vederlaget for højtidsotret på Frederiksberg samt de enkelte embeder i København og på Frederiksberg tillagte andre indtægter kræves til udredelse af de lønninger, alderstillæg m. v. og honorarer, som tilkommer præster

og kirkebetjente i henhold til de foran givne regler, såvel som de pensioner og understøttelser, der måtte være eller blive tillagt de pågældende eller deres enker og børn under 18 år efter de herom til enhver tid gældende regler, udgifterne til præsternes tjenesteboliger, og til provstiudvalgene, jfr. § 94, m. v. Endelig skal gennem tillægsligningen tilvejebringes det fornødne beløb til vederlag til kommunerne for ligningen, tillægsligningens opkrævning og lønningernes udbetaling månedlig forud.

Stk. 6. Såfremt tillægsligningen i det enkelte år indbringer mere end, hvad der kræves til dækning af de udgifter, der skal udredes af samme, henlægges overskuddet til det følgende år. Indbringer ligningen mindre, udredes det manglende forskudsvis af kommunen. Det udlagte beløb med renter dækkes af ligningen for det kommende år.

Stk. 7. Ved kgl. anordning kan det bestemmes, at reglerne om ligning og opkrævning af præste-, degne- og klokkerpenge i København og om ligning og opkrævning af vederlag for afløst højtidsoffer på Frederiksberg skal bortfalde, hvorefter de midler, der udkræves til dækning af udgifterne i henhold til denne lov, og som ikke kan dækkes i henhold til § 90 eller gennem de til de pågældende embeder henlagte midler, tilvejebringes ved ligning på de til folkekirken hørende beboere med undtagelse af medlemmer af en valgmenighed. Ligningsbeløbet fastsættes for hvert år af kirkeministeriet særskilt henholdsvis for København og Frederiksberg. Ligningen foretages af den kommunale ligningsmyndighed efter reglerne for udredelse af den personlige kommuneskat. Gennem denne ligning tilvejebringes tillige det fornødne beløb til vederlag til kommunen for foretagelse af ligningen og ligningsbeløbets opkrævning m. v., jfr. stk. 5.

§ 93.

Stk. 1. De nærmere regler for udbetaling af lønninger, honorarer m. v. samt for regnskabsaflæggelsen fastsættes af kirkeministeriet.

Stk. 2. For at skaffe dækning af udgifterne, indtil de fornødne beløb er indkommet ved den i § 92 omhandlede ligning, yder Københavns og Frederiksberg kom-

muner de fornødne forskud efter begæring af kirkeministeriet.

Stk. 3. Ydede forskud tilbagebetales, efterhånden som de lignede beløb indkommer.

§ 94.

Til varetagelse af de økonomiske anliggender vælges i København og på Frederiksberg provstiuvalg, bestående af provsten

som formand og 2 læge medlemmer, valgte af provstiets menighedsråd i eller uden for disses midte efter reglerne for forholdsstalsvalg. Af provstiuvalgene i København vælges et udvalg, bestående af 5 medlemmer, der gør indstilling til overtilsynene angående de enkelte kirkers budgetter, før disse stadfæstes. Kirkeministeriet fastsætter en instruks for dette udvalgs virksomhed.

5. del.

Overgangsbestemmelser m. m.

§ 95.

Stk. 1. For tjenestemænd og aspiranter, der er ansat før nærværende lovs ikrafttræden, fastsættes lønningsancienniteten i de i § 34 anførte lønningsklasser, hvortil deres stilling i medfør af bestemmelserne i nærværende lov henføres, efter følgende regler:

Forsørgere, jfr. kapitel 5 i lov nr. 301 af 6. juni 1946:

I 1.—13. lønningsklasse indplaceres de pågældende tjenestemænd på det løntrin, som i den nye lønningsklasse ligger nærmest over deres bruttoløn (eksklusive stedtillæg og personlige tillæg) umiddelbart før nærværende lovs ikrafttræden med tillæg af 20 pct. af den pensionsgivende lønning; for tjenestemænd med mere end seks års anciennitet i den hidtidige lønningsklasse — i lønningsklasser med 5-årige alderstillæg med mere end 5 års anciennitet — fastsættes tillægget til 24 pct. af den pensionsgivende lønning. — I 12. lønningsklasse sker indplacering dog på grundlag af lønningsanciennitet til og med 18 år i den hidtidige lønningsklasse, såfremt de pågældende tjenestemænd herved indplaceres på et højere løntrin end efter den foranstående regel.

I 14. lønningsklasse sker indplaceringen på grundlag af vedkommende tjenestemand's anciennitet i den hidtidige lønningsklasse.

Ikke-forsørgere over 30 år indplaceres på samme løntrin som forsørgere i samme lønningsklasse og med samme anciennitet.

Ikke-forsørgere mellem 27 og 30 år indplaceres ét løntrin lavere end forsørgere i samme lønningsklasse og med samme anciennitet.

Ikke-forsørgere mellem 25 og 27 år indplaceres to løntrin lavere end forsørgere i samme lønningsklasse og med samme anciennitet.

Ikke-forsørgere under 25 år indplaceres på det løntrin, som ligger nærmest over deres bruttoløn, opgjort som ovenfor anført.

Den lavestlønnede af samgifte tjenestemænd indplaceres i ny lønningsklasse efter samme regler som ikke-forsørgere.

Stk. 2. De i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd i § 119, stk. 2-6 og § 122 er gældende tillige for nærværende lovs område.

§ 96.

Stk. 1. Kirkeministeren bemyndiges til at lade personlige tillæg, som er tilstået i henhold til § 16, stk. 4 og § 80, stk. 3, i lov nr. 418 af 12. juli 1946 bestå, uanset den ved denne lov indtrædende lønstigning.

§ 97.

Til udredelse af udgifter, som skal dækkes af den i § 76 omhandlede kirkeskat, yder statskassen efter begæring af kirkeministeren de fornødne forskud. Adgang til udbetaling af sådanne forskud bortfalder 2 år efter nærværende lovs ikrafttræden. Forskuddene tilbagebetales senest 3 år efter, at udbetaling fra statskassen har fundet sted.

§ 98.

Denne lov kan ved kgl. anordning sættes i kraft på Færøerne med de ændringer, som ifølge disse øers særlige forhold må anses for påkrævede.

F. t. l. om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

§ 99.

Ved nærværende lovs ikrafttræden ophæves lov nr. 417 af 12. juli 1946 om folkekirkens lønningsvæsen i København og på Frederiksberg og lov nr. 418 af 12. juli 1946 om folkekirkens lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg m. m., dog at ligning af vederlagene for højtidsoffer og offer og akcicenser uden for København og Frederiksberg, der ikke er opretholdt ved nærværende lov, først bortfalder fra 1. april 1959 at regne.

§ 100.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft straks.

Stk. 2. De i denne lov indeholdte lønningsregler og dermed samhørende bestemmelser har virkning fra 1. april 1958 at regne for tjenestemænd m. fl., der var ansat den nævnte dato, og fra ansættelsestidspunktet for tjenestemænd m. fl., der er ansat efter nævnte dato, men før lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det foreliggende lovforslag er i overensstemmelse med det af lønningskommissionen af 28. maj 1954 udarbejdede, og der henvises vedrørende enkelt-

hederne til den af kommissionen under 11. april 1958 afgivne 3. betænkning.